

Arrest

nr. 315 300 van 23 oktober 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VERSTRAETEN
Martelarenplein 20 E
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 17 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 juni 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 september 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VERSTRAETEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen België binnen op 14 november 2022 en verzoekt op 18 november 2022 om internationale bescherming. Op 21 juni 2024 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 24 juni 2024 aangetekend naar verzoeker wordt verstuurd, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pasjtoense origine te zijn. U bent een praktiserende moslim van de soennitische stekking. U bent geboren in het dorp Dewano gelegen in het district Kot in de provincie Nangarhar. U ging tot de negende graad naar school en kan lezen in het Pasjtoe, maar niet goed schrijven. In 2019 trouwde u met N. Jullie hebben samen een zoontje, H.

Toen u twaalf jaar was, ging u in de leer bij een kleermaker. Toen u zestien jaar oud was, opende u uw eigen winkel in de bazaar van X. Van 17u 's avonds tot 6u 's ochtends hadden de taliban de controle over de omgeving van de bazaar, maar overdag patrouilleerde de lokale politie (hierna ALP) er. Na ongeveer één jaar werken, in het jaar 1396 van de Afghaanse kalender (AK), hetgeen overeenkomt met maart 2017 – maart 2018 van de Gregoriaanse kalender (GK), ging u 's ochtends om 5u30 naar uw winkel. Op dat ogenblik lokten ALP-agenten de taliban in een hinderlaag waarbij twee talibs om het leven kwamen. U zag de aanval zelf niet, maar hoorde het van mensen in de omgeving van de bazaar. De taliban beschuldigden de winkelhouders van de bazaar ervan hen verraden te hebben aan de ALP. Op een dag belde een van de winkeliers u op. Hij vertelde dat de taliban voor uw winkel stonden en kwaad waren omdat u volgens de taliban de ALP had geïnformeerd. Hun humvee stond namelijk altijd geparkeerd voor uw winkel en ALP-agenten dronken ook thee in uw winkel. De taliban belden u ook enkele keren op en zeiden dat u hen verraden had. U veranderde uw nummer en bleef weg uit de bazaar.

Op 15/6/1396 AK (6/9/2017 GK) sloot u uw winkel definitief. Op 18/6/1396 AK (9/9/2017) ging u naar het hoofdkantoor van de politie om uzelf in te schrijven.

U maakte initieel enkele maanden deel uit van de Uprising Forces. Daarna volgde u uw basisopleiding van de ALP, die u afrondde op 12/9/1397 AK (3/12/2018 GK). Nadien vervoegde u de reserve-eenheid van de ALP in Kot. Zo'n twee jaar na uw indiensttreding, nadat u 50 dagen gediend had in Sherzad district, ging u naar huis op verlof. Daar kwam u te weten dat de taliban uw huis hadden aangevallen in de tweede helft van 1398 AK (september 2019 tot maart 2020 GK). Uw moeder had de aanval niet overleefd. Uw broer S was gewond. U besepte dat uw leven in gevaar was, maar u kon niet stoppen met uw job bij de ALP omdat u dan een gemakkelijk doelwit zou zijn voor de taliban.

Van de zesde maand van 1399 AK (augustus/september 2020 GK) volgde u zes maanden lang een opleiding inzake EHBO voor het slagveld.

Uw vader diende ongeveer dertien jaar, tot kort voor de machtsovername in Afghanistan op 15 augustus 2021, in het Afghaanse Nationale Leger (hierna ANA). Ongeveer een maand voor de machtsovername werd uw vader ontvoerd op de weg tussen Laghman en Nangarhar toen hij op weg was naar het dorp voor een huwelijk. Uw vader belde u en vertelde dat hij u niet meer zou kunnen contacteren omdat hij meegenomen was door de taliban.

U verliet Afghanistan op 16 augustus 2021. U reisde via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, onbekende landen, Italië, Zwitserland en Frankrijk. U kwam aan in België op 14 november 2022. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 18 november 2022.

Op 29/5/1400 AK (20/8/2021 GK), u was toen in Iran, gaven de taliban een dreigbrief af aan uw buurman voor u. Uw broer contacteerde u om u over de dreigbrief in te lichten.

Zo'n acht maanden na de machtsovername verhuisde uw schoonvader met uw vrouw, uw kind en uw twee broers naar Quetta in Pakistan omdat uw schoonvader problemen had met zijn neven, die geaffilieerd waren met de taliban, omwille van een grondconflict en omdat uw schoonvader voor de voormalige overheid bij de douane werkte.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban omdat ze u beschuldigden van spionage toen u kleermaker was, en omdat u lid was van de ALP en de taliban daarom uw huis aanvielen.

Ter staving van uw verzoek legt u kopieën van de volgende documenten neer: uw taskara; uw ALP-badge; uw certificaat van uw basisopleiding bij de ALP; uw Azizi Bank kaart; uw contractvernieuwing van de ALP; zes foto's van uw tewerkstelling bij de ALP; een foto van uzelf met een naaimachine; een foto van uzelf en drie andere mannen; twee foto's van uw huwelijk; de taskara van uw vader; een ANA-badge van uw vader; de Kabul Bank kaart van uw vader; zeven foto's van uw vader bij het ANA; twee documenten inzake de stationering van uw vader; een registratiedocument van het ANA van uw vader; een contractverlenging bij het ANA van uw vader; een aanstellingsdocument bij een logistiek bataljon van het ANA van uw vader; een document inzake barema's bij het ANA van uw vader; een foto van de Afghan Leadership Course van uw vader; een trainingscertificaat van uw vader; een verloffiche van uw vader; een foto van een overleden ALP-commandant; en de oproepingsbrief van de taliban. U legde ook een USB-stick neer met daarop foto's en video's die betrekking hebben op uw tewerkstelling bij de Afghaanse veiligheidsdiensten. U legde ook twee kopieën neer van schermafbeeldingen van de video's op de USB-stick waarop u op vraag van de Protection Officer telkens uw eigen hoofd omcirkelde.

Op 12 april 2024 maakte u via uw advocaat uw opmerkingen over inzake uw persoonlijke onderhouden op 16 februari 2024 en 29 maart 2024 via email. Het gaat om de correctie van de schrijfwijze van een naam en van een jaartal en een verduidelijking omtrent de namen van uw vader en grootvader.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. U maakte tijdens uw persoonlijke onderhouden weliswaar gewag van gehoorproblemen, maar toonde deze medisch niet aan. Mits er wat luider gesproken werd, begreep u de conversatie overigens goed en verstond u alle vragen (CGVS 1, p. 11, 28; CGVS 2, p. 2, 32).

Bijgevolg werden er u geen verdere specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u ten aanzien van Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Omwille van de volgende redenen dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.

Vooreerst kan er geen geloof gehecht worden aan uw werkzaamheden als kleermaker in de bazaar van Said Ahmad Khel gezien de vele incoherenties in uw verklaringen inzake uw schoolloopbaan en uw werk als kleermaker.

Tijdens uw eerste gehoor op het CGVS verklaarde u dat u ongeveer twaalf jaar oud was toen u school had gestart. U was negentien à twintig jaar oud was toen u student-kleermaker was en ook naar school ging. Toen u twintig jaar oud was, opende u vervolgens uw eigen winkel en kon u school en werk niet meer combineren (CGVS 1, p. 13). Daarom stopte u met school in de negende graad toen u ongeveer 21 jaar oud was (CGVS 1, p. 12). Na problemen met de taliban sloot u uw winkel op 18/5/1396 AK (9/8/2017 GK) (CGVS 1, p. 14). Uw verklaringen houden chronologisch geen steek. Aangezien u geboren bent op 15/7/1377 AK (7/10/1998 GK) (CGVS 1, p. 5) en indien u uw winkel opende toen u twintig jaar oud was, gebeurde dit bijgevolg in 2018 of 2019. Dit staat haaks op uw eigen verklaring dat u uw winkel sloot in 2017 (CGVS 1, p. 7; CGVS 2, p. 14) en dat u in 2017 in dienst ging bij de veiligheidsdiensten (CGVS 1, p. 18; CGVS 2, p. 8).

Tijdens uw tweede onderhoud op het CGVS verklaarde u plots dat u zeven jaar was toen u naar de 1ste klas ging en dat u stopte met school toen u achttien jaar was (CGVS 2, p. 6). Dit strookt niet met uw eerdere verklaringen inzake de start van uw schoolloopbaan en dat u op negentien- à twintigjarige leeftijd nog naar school ging en tegelijkertijd het beroep van kleermaker leerde (CGVS 1, p. 13). Hiermee geconfronteerd, ontkende u dat u tijdens uw eerste gehoor had verklaard dat u met school stopte toen u 21 jaar was (CGVS 2, p. 6). Het louter vasthouden aan één versie van de feiten kan de vastgestelde tegenstrijdigheid niet uitklaren. U zei verder dat u op uw twaalfde in de leer ging bij een kleermaker en op uw zestiende uw eigen winkel opende (CGVS 2, p. 7). Dit stemt opnieuw niet overeen met uw eerdere verklaringen dat u in de leer was bij een kleermaker toen u negentien à twintig jaar was en een eigen winkel opende toen u twintig jaar was (CGVS 1, p. 13). U verklaarde gestopt te zijn met uw winkel op 15/6/1396 AK (6/9/2017 GK) (CGVS 2, p. 7). Deze dag en maand stemmen echter niet overeen met de dag en maand die u opgaf tijdens uw eerste gehoor (CGVS 1, p. 14). Het is opmerkelijk dat u uw verklaringen lijkt aan te passen naarmate de asielprocedure vordert en nadat u de kans had om te reflecteren over uw verklaringen van uw eerste gehoor op het CGVS. Dergelijke frappante tegenstrijdigheden ondermijnen niet alleen de geloofwaardigheid van uw verklaringen inzake uw scholing en werkzaamheden als kleermaker, maar ook uw algemene geloofwaardigheid op ernstige wijze.

Tijdens uw tweede onderhoud verklaarde u dat u zestien jaar was toen u uw winkel opende, de winkel één jaar had en vervolgens problemen kreeg waardoor u bij de veiligheidsdiensten ging (CGVS 2, p. 7). U stelde dat u stopte met uw winkel op 15/6/1396 AK (6/9/2017 GK). Aangezien u geboren bent op 15/7/1377 AG (7/10/1998 GK) (CGVS 1, p. 5; CGVS 2, p. 6) en u uw winkel opende toen u zestien jaar oud was, gebeurde dit bijgevolg tussen 7 oktober 2014 en 6 oktober 2015. Dit betekent dat u de winkel minstens net geen twee jaar zou hebben uitgebaat voor de sluiting op 6 september 2017. Chronologisch komt dit opnieuw niet

overeen met uw eigen verklaring dat u uw winkel één jaar zou hebben uitgebaat voordat u hem sloot omwille van de problemen met de taliban (CGVS 2, p. 7). Hiermee geconfronteerd en gewezen op het belang van betrouwbare verklaringen over uw leven en werkzaamheden in Afghanistan voor uw vertrek verklaarde u louter dat de tolk het tijdens uw eerste gehoor allemaal verkeerd vertaald had en dat u tijdens uw eerste gehoor ook verklaard had dat u zestien jaar was toen u uw winkel opende, hem één jaar openhield en vervolgens in dienst ging omwille van de problemen. U vertelde dat u op uw twintigste reeds in dienst was en bijgevolg de winkel dus niet uitgebaat kon hebben op dat ogenblik (CGVS 2, p. 7). Ten eerste wijst het CGVS er op dat de tolk neutraal is en er geen persoonlijk belang bij heeft om de verklaringen van de kandidaat-verzoeker om internationale bescherming verkeerdelijk weer te geven. Dit biedt als dusdanig de nodige garanties inzake objectiviteit. Ten tweede wijst het CGVS op de vaststelling dat u zichzelf corrigeerde tijdens uw eerste gehoor wanneer u gevraagd werd naar uw leeftijd toen u stopte met school. U verklaarde initieel dat u negentien jaar oud was en vroeg vervolgens of de vraag opnieuw gesteld kon worden, waarna u verklaarde dat u dacht dat u 21 jaar oud was toen u stopte met school (CGVS 1, p. 12). Hieruit blijkt geenszins dat er sprake zou zijn van een verkeerde vertaling door de tolk tijdens het gehoor. Ten derde confronteerde het CGVS u niet met de verklaringen tijdens uw eerste gehoor, maar met inconsistenties in uw verklaringen van uw tweede gehoor (CGVS 2, p. 7). U stelde ook dat u verstrooid was tijdens uw tweede gehoor omdat het ramadan was en u meedeed aan het vasten. Dit is echter op geen enkele manier een verschoning voor de tegenstrijdigheden tussen uw eerste gehoor, toen u niet aan het vasten was, en uw tweede gehoor en de chronologische fouten in uw relaas zoals u dat verklaarde tijdens uw tweede gehoor. Het bovenstaande doet opnieuw ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vermeende tewerkstelling als kleermaker, uw schoolloopbaan en uw algemene geloofwaardigheid.

De door u neergelegde foto waarbij u tegen een naaimachine leunt (Documenten – groene map, document 18), of de foto van u en drie andere mannen waarop in de achtergrond een lintmeter te zien is (groene map, 17D), hebben geen invloed op bovenstaande appreciatie. Documenten hebben immers slechts een bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier niet het geval is. Bovendien is het voor het CGVS onmogelijk om na te gaan waar, wanneer en in welke context de foto's genomen werden en of er al dan niet sprake is van enscenering.

Aangezien er geen geloof wordt gehecht aan uw tewerkstelling als kleermaker, kan er ook geen geloof worden gehecht aan de bedreigingen die u kreeg van de taliban omwille van uw werk als kleermaker in uw winkel in de bazaar van Said Ahmad Khel, nochtans het begin van uw problemen met de taliban (CGVS 1, p. 16) en de reden waarom u in dienst trad bij de Afghaanse veiligheidsdiensten (CGVS 2, p. 7).

Verder merkt het CGVS het volgende op over de gebeurtenissen die zich afspeelden aan de bazaar van Said Ahmad Khel.

Vooreerst gaf u tijdens uw eerste onderhoud op het CGVS de zeer precieze datum 15/2/1396 AK (28/4/2017 GK) op voor het incident waarbij de ALP de taliban in een hinderlaag lokte aan de bazaar (CGVS 1, p. 4). Toen die vraag u opnieuw gesteld werd tijdens uw tweede onderhoud, stelde u louter dat het gebeurde nadat u één jaar in de winkel had gewerkt. U kon zich niet meer herinneren op welke dag of in welke maand het incident had plaatsgevonden omdat het al zo lang geleden was. U wist alleen dat het was gebeurd in het jaar 1396. Geconfronteerd met de vaststelling dat u tijdens uw eerste interview wel de exacte datum voor het incident opgaf, verklaarde u dat u toen 18/6/1396 AK had gezegd, maar dat u eigenlijk geen idee had van de precieze datum (CGVS 2, p. 8). Deze dag en maand komen echter niet overeen met de datum die u tijdens uw eerste onderhoud opgaf (CGVS 1, p. 4). Hierop gewezen ontkende u dat u een exacte datum gaf tijdens uw eerste onderhoud (CGVS 2, p. 8). Het CGVS wijst opnieuw op de vaststelling dat het louter ontkennen van eerdere verklaringen geen verheldering biedt voor een vastgestelde tegenstrijdigheid. Het bovenstaande ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw verklaring omtrent dit incident.

Daarnaast is het vreemd dat u op de hoogte was dat de taliban tussen 17u 's avonds en 6u 's ochtends de controle hadden over het gebied waarin de bazaar van Said Ahmad Khel zich bevond en daar aanwezig konden zijn, maar dat u toch besloot om reeds om 5u30 naar uw winkel te gaan (CGVS 1, p. 16). Hiernaar gevraagd, stelde u louter dat u toch niet kon weten dat de ALP die dag een aanval zou doen, hetgeen niet verklaart waarom u zich bewust naar talibangebied begaf (CGVS 1, p. 26). Verder is het opmerkelijk dat de taliban de winkелеigenaars ervan beschuldigden hen verklikt te hebben aan de ALP. U verklaarde zelf dat de taliban dagelijks naar de omgeving kwamen en er 's nachts de controle hadden en de ALP aanvielen. De ALP kwam vervolgens overdag ook naar de bazaar met hun humvee (CGVS 1, p. 16). Gezien de dagelijkse aanwezigheid van zowel de taliban als de ALP, een zeer lokaal verankerde veiligheidsdienst, kan niet ingezien worden waarom de taliban er van uit zouden gaan dat de ALP niet op de hoogte zou zijn van hun nachtelijke aanwezigheid rond de bazaar en het tijdstip waarop de taliban naar de bazaar kwamen en waarom de ALP hiervoor informatie van buitenstaanders zoals de winkelhouders nodig zou hebben (CGVS 1,

p. 16). Deze vreemde gang van zaken ondermijnt verder de geloofwaardigheid van het incident en de daaruit voortvloeiende bedreigingen van de taliban.

Er kan ook geen geloof worden gehecht aan uw vermeende werkzaamheden bij de Uprising Forces en de ALP in Kot.

Vooreerst kan er geen geloof worden gehecht aan de reden waarom u in dienst trad bij de Afghaanse veiligheidsdiensten, namelijk omdat u problemen kreeg in de bazaar waar u werkte als kleermaker (CGVS 2, p. 7). Het CGVS hecht immers geen geloof aan uw werkzaamheden als kleermaker en aan de bedreigingen van de taliban die voortvloeien uit die werkzaamheden.

Verder overtuigen de door u neergelegde foto's en video's inzake uw werkzaamheden bij de Uprising Forces en de ALP op geen enkel punt. Zo probeerde u de asielautoriteiten te misleiden bij het overmaken van videomateriaal inzake uw werkzaamheden bij de Afghaanse veiligheidsdiensten. U maakte vijf video's over aan het CGVS (groene map, 24 – bestanden 26-30) en verklaarde dat u in twee video's te zien bent (CGVS 2, p. 32). U maakte ook drie foto's over waarop u omcirkelde waar in de video's u te zien bent (groene map, 25 en 24 - bestanden 23-25). De kwaliteit van de video's en de scherpte van de personen die u omcirkelde op de foto's is echter dermate slecht dat het voor het CGVS onmogelijk is om vast te stellen of het in de video's daadwerkelijk om u gaat. Bovendien vond het CGVS de video waarop u volgens uw eigen verklaringen te zien bent op de achterkant van een witte truck (groene map, 24 – bestand 26) terug op het internet. Het gaat om een video die reeds in juli 2016 online circuleerde (Landeninformatie – blauwe map, document 1). Verder is een ander fragment uit de door u neergelegde video, waarop militairen in een kamer staan met een vlag van Daesh op de achtergrond (blauwe map, 2), ook terug te vinden in een andere video van Tolo News dat gaat over de verdrijving van Daesh uit Kot en die ook gepubliceerd werd in juli 2016 (blauwe map, 3). Dit toont nogmaals aan dat de door u neergelegde video betrekking heeft op gebeurtenissen in 2016. U verklaarde echter dat u pas in 2017 bij de Afghaanse veiligheidsdiensten ging (CGVS 1, p. 18). Bijgevolg kan de video onmogelijk betrekking hebben op uw vermeende tewerkstelling bij de Afghaanse veiligheidsdiensten. Het feit dat u de Belgische asieldiensten trachtte te misleiden met videomateriaal van een andere gebeurtenis ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde tewerkstelling en de vrees die daaruit voortvloeit op zeer ernstige wijze. Dergelijk gedrag tegenover de instantie waarbij u om internationale bescherming verzoekt, is tevens onmogelijk in overeenstemming te brengen met de aanwezigheid van een gegronde vrees voor vervolging en haalt uw algemene geloofwaardigheid dan ook sterk onderuit. Gezien het voorgaande kan er ook geen enkele bewijswaarde toegekend worden aan de andere video's die u overmaakte aan het CGVS en waarin u beweert in beeld te komen.

Tevens trachtte u de asielautoriteiten te misleiden door het neerleggen van een foto die het resultaat is van fotoshop. Op de USB-stick die u neerlegde met foto's en filmpjes over uw vermeende tewerkstelling bij de Afghaanse veiligheidsdiensten staat een foto van u in militair uniform in een maïsveld. Op de foto staat het woord 'DroidMentor' te lezen (groene map, 24 – bestand 1). Een eenvoudige zoekopdracht online toont aan dat u waarschijnlijk gebruikt maakte van de applicatie 'Afghan Army Suit Photo Editor' of een gelijkaardige applicatie die een veelheid aan uniformen heeft waarop een gebruiker zijn eigen hoofd kan plakken en een achtergrond kan kiezen (blauwe map, 4). Het uniform op de foto van de applicatie is immers identiek aan het uniform dat u draagt op uw eigen foto, maar is gespiegeld. Bovendien werden op Facebook ook foto's teruggevonden van een andere persoon die identiek hetzelfde uniform draagt en identiek dezelfde positie aanneemt en waarop ook de vermelding 'DroitMentor' staat te lezen. Alleen het hoofd en de achtergrond op de foto verschillen (blauwe map, 4). Een bijkomende indicatie dat u gebruik maakte van fotoshop is de vaststelling dat de zon schijnt op de rechterarm op de foto, maar dat op de rechterkant van uw gezicht geen zon te zien is (groene map, 24 – bestand 1).

Ook andere foto's die u neerlegde over uw werk bij de Afghaanse veiligheidsdiensten lijken het resultaat te zijn van knip –en plakwerk. Zo legde u twee foto's neer waarop u te zien bent in militair uniform samen met enkele personen die u benoemde als collega's (groene map, 17A en 17B; CGVS 1, p. 22). Het valt ten eerste op dat uw hoofd op de twee foto's exact hetzelfde is. De stand van uw hoofd, ogen en mond is op beide foto's identiek. Dit is vreemd aangezien de achtergrond op de foto's verschillend is. Op de ene foto zijn bomen te zien en op de andere foto niet. De foto's lijken dus op een verschillende plaats en bijgevolg op een ander moment genomen te zijn. Uw verklaring hiervoor dat u op beide foto's lacht en ze op hetzelfde ogenblik zijn genomen, en dat ze er daarom hetzelfde uitzien, is weinig overtuigend. Dit wordt bevestigd door bijvoorbeeld te kijken naar de persoon in het donkerblauw of grijs uniform die op beide foto's te zien is. Hoewel hij er op de twee foto's gelijkaardig uitziet, verschilt de stand van zijn hoofd, mond en ogen een klein beetje. Dat de foto's het resultaat zijn van knip –en plakwerk blijkt ook uit een vergelijking van de foto waarop u neerzit (groene map, 17A) met een gelijkaardige foto die u neerlegde van twee andere vermeende collega's (groene map, 17C). Wanneer het uniform dat u draagt op foto 17A vergeleken wordt met het militair uniform van de

persoon op foto 17C, lijken deze uniformen identiek te zijn. Zo is het naamkaartje op de borstkas identiek en ook het logo dat op de rechterschouder wordt gedragen is exact hetzelfde. De ketting kogels die op de linkerschouder wordt gedragen door de persoon op foto 17C komt bijna perfect overeen met de kogels die uzelf draagt op foto 17A en ook het vlekkenpatroon op beide uniformen is identiek. Dat is goed te zien aan bijvoorbeeld het beige vlekje aan de rechterpols of het patroon net boven het naamkaartje. Zowel u als de persoon op foto 17C dragen ook dezelfde schoenen en de schoenen op beide foto's hebben losse veters. Ook het T-shirt dat gedragen wordt onder het uniform, een donker T-shirt, is identiek. Het lijkt er dan ook sterk op dat u een foto heeft genomen waarop origineel de man op foto 17C te zien was, en dat u daar uw eigen hoofd heeft overgeplakt.

Gezien het bovenstaande kan er geen enkele bewijswaarde worden toegekend aan de foto's. Dit geldt evenzeer voor de overige foto's die u neerlegde inzake uw tewerkstelling bij de Uprising Forces en de ALP. Op twee foto's bent u te zien in burgerkleding en poseert u met een geweer (groene map, 6A en 6B). Uit die foto's valt op geen enkele manier een persoonlijke betrokkenheid bij de veiligheidsdiensten af te leiden. Dit geldt evenzeer voor de foto waarop u in burgerkleding naast twee personen in militair uniform zit (groene map, 6C) en de foto's op de USB-stick waarop louter uw gezicht en een groene trui of een camouflagehemd te zien zijn (groene map, 24 – bestand 3, 20 en 21). Op de overige foto's op de USB-stick waarop legervoertuigen en personen in uniform te zien zijn, staat u zelf nergens (groene map, 24 – bestanden 4-15). Ook deze foto's kunnen uw tewerkstelling bij de veiligheidsdiensten bijgevolg niet staven. Het is voor het CGVS bovendien onmogelijk om na te gaan waar, wanneer en in welke context deze foto's zijn genomen en of er al dan niet sprake is van inscenering, waardoor er hoe dan ook maar weinig bewijswaarde kan toegekend worden aan foto's.

Verder zijn er aanwijzingen dat u informatie achterhoudt over uw bezigheden in de jaren voor uw vertrek uit Afghanistan, toen u volgens uw eigen verklaringen werkzaam was bij de Uprising Forces en de ALP. Gevraagd naar uw sociale media verklaarde u dat een Facebookaccount heeft op naam van 'K. M.'. U stelde dat u momenteel geen andere Facebookaccounts heeft en ook in het verleden nooit andere Facebookaccounts gebruikte. U maakte één Facebookaccount in Bulgarije dat u nog steeds gebruikt (CGVS 1, p. 8-9). Het CGVS vond echter een tweede Facebookaccount op naam van 'A. W. K.' (blauwe map, 5). Deze gebruikersnaam stemt overeen met het emailadres dat u opgaf op de DVZ, namelijk wahabkhaksar33@gmail.com (verklaringen DVZ d.d. 26/4/2023, vraag 15). Bovendien bent u op het profiel duidelijk herkenbaar op meerdere foto's (blauwe map, 5) en is er op het profiel ook een close-up terug te vinden van een foto die u zelf neerlegde in het kader van uw asielprocedure (groene map, 19). Het lijkt er dan ook sterk op dat dit gaat om een persoonlijk Facebookprofiel dat u niet kenbaar maakte aan de asielautoriteiten wanneer u hiernaar gevraagd werd. Op dit profiel staat een foto waarop u te zien bent in een witte labojas met een stethoscoop en een mondmasker. Een persoon die op de foto reageert, noemt u 'doctor' (blauwe map, 5). Ook op ander foto's spreken mensen u aan als 'doctor'. Verder vond het CGVS een TikTokaccount op naam van '@w.' (blauwe map, 6). Op het profiel bent u duidelijk herkenbaar in meerdere filmpjes. Twee van de foto's die te zien zijn op dit account legde u bovendien zelf neer in het kader van uw asielverzoek (groene map, 24 – bestanden 20 en 21). Het lijkt dan ook te gaan om uw persoonlijke TikTokaccount. Op 15 september 2021 postte u op het account een video waarin u te zien bent in een wit overhemd dat is volgeschreven met pen. Op de achtergrond staan op de panelen onder andere de volgende zaken te lezen: 'cursus verpleegkunde', 'cursus tandprothese' en 'curriculum radiologie'. De video toont ook twee groepsfoto's van mannen in eenzelfde beschreven wit hemd. Uzelf staat ook tussen de groep mannen (blauwe map, 6 en 7). Op een andere video staat u in een witte labojas voor een doorschijnende vitrine waar ogenschijnlijk ampules en doosjes medicatie in staan (blauwe map, 6 en 8).

Gebaseerd op deze profielen lijkt het er dan ook sterk op dat u een (para)medische studie hebt gevolgd aan een instituut voor hoger onderwijs en deze ook hebt afgerond in de periode dat u beweerde voor de ALP te werken. Uw verklaring voor deze foto's, namelijk dat u via de ALP een opleiding EHBO volgde voor zes maanden in het Sayed Jamaluddin Instituut, kan niet overtuigen. U stelde dat u niet over deze medische ALP-opleiding sprak omdat u er geen bewijs van had. Als u over de opleiding zou vertellen dan zou het CGVS om bewijs vragen en aangezien u dat niet had, zou het CGVS denken dat u een leugenaar bent (CGVS 1, p. 20). Dat u verklaarde 'geen bewijs' te hebben over uw medische opleiding, ofschoon er zowel op uw Facebookaccount, dat u verklaarde niet te hebben (CGVS 1, p. 8-9), en op uw TikTokaccount meerdere foto's en video's terug te vinden zijn over diezelfde vermeende ALP-opleiding in een medisch instituut, is niet ernstig. Dat u bovendien wel meerdere misleidende en gefotoshopte foto's en video's neerlegde ter staving van uw betrokkenheid bij de ALP, maar niet de foto's van de medische opleiding die volgens uw verklaringen nochtans ook betrekking hebben op uw werk bij de ALP, onderstreept de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen over de opleiding.

Dat u daarnaast verklaarde dat de foto's waarop u te zien bent met kransen (groene map, 19) genomen werden op uw trouwfeest, maar dat de identieke foto die gepost werd op uw Facebookaccount op 20 november 2021 - te zien aan de kransen die u draagt, de hand op uw schouder en de boom en stoel in de

achtergrond - een foto zou zijn van een ceremonie van studenten in het Sayed Jamaluddin waaraan u mocht deelnemen omdat u er ook zes maanden studeerde (CGVS 1, p. 19-20), ondermijnt opnieuw de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent deze opleiding, en in het verlengde daarvan ook van uw tewerkstelling bij de Afghaanse veiligheidsdiensten. U werd gevraagd om bijkomende foto's over te maken inzake uw trouwdag (CGVS 2, p. 12-13) om onder andere de verschillende foto's die hierboven aangehaald werden in de juiste context te kunnen plaatsen, maar het CGVS mocht tot op heden geen bijkomende foto's ontvangen.

Omtrent uw beweringen dat het zou gaan om een opleiding die u volgde als lid van de ALP merkt het CGVS nog op dat het bevreemdend is dat de ALP u naar een medische training zou sturen op een ogenblik, namelijk rond de periode van 30 september 2020, dat de fondsen voor de ALP stopgezet werden en de ALP volop werd ontmanteld (blauwe map, 9). U verklaarde immers dat uw opleiding startte in de vijfde of zesde maand van het jaar 1399 (AG), hetgeen overeenkomt met juli tot september 2020 GK (CGVS 1, p. 20).

Voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming is het van uitermate groot belang dat het CGVS een duidelijk zicht heeft op uw werkelijke achtergrond en uw levensomstandigheden gedurende de jaren voor uw komst naar België. Door hier geen correct zicht op te geven maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk.

U legde ook tegenstrijdige verklaringen af over de specifieke afdeling van de ALP waarvoor u zou hebben gewerkt. Op de DVZ verklaarde u dat u werkte voor de ALP in het district Kot en bij het team 'QRF' of 'Quick Reaction Force' zat (verklaring DVZ d.d. 26/4/2023, vraag 12 – p. 7). Gevraagd hoe uw interview op de DVZ was verlopen, antwoordde u dat het goed ging, maar dat er één fout was. U stelde dat de aanval van de taliban op uw huis twee jaar na uw indiensttreding bij de ALP plaatsvond, maar dat ze op de DVZ opschreven dat het twee jaar voor uw werk gebeurde. De Protection Officer bevestigde na controle van de vragenlijst dat die informatie wel degelijk correct werd neergeschreven. Behalve dit, wenste u niets anders op te merken over uw gesprek bij de DVZ en stelde u dat alle andere dingen correct waren. U wenste niets anders aan te passen (CGVS 1, p. 4-5). Tijdens uw eerste onderhoud op het CGVS verklaarde u opnieuw dat uw 'unit' onderdeel uitmaakte van de Quick Reaction Force. Als er een aanval plaatsvond op een controlepost, moesten jullie daar als back-up naar toe gaan (CGVS 1, p. 16). Het mag dan ook verbazen dat u tijdens uw tweede onderhoud op het CGVS plots verklaarde dat de Quick Reaction Force een speciale eenheid binnen de nationale politie was waarvoor men aan bepaalde fysieke en educatieve vereisten moest voldoen. U zat niet bij de Quick Reaction Forces, maar wel bij de reserve-eenheden van de ALP (CGVS 2, p. 28-29). Dat u zowel tijdens uw korte gesprek op de DVZ als tijdens uw eerste gehoor op het CGVS verklaarde dat u bij de Quick Reaction Forces zat, u de Protection Officer tijdens uw eerste gehoor nooit corrigeerde wanneer zij de term 'Quick Reaction Forces' gebruikte en die terminologie ook zelf hanteerde tijdens uw eerste gehoor (CGVS 1, p. 21-24), om vervolgens te ontkennen dat u deel was van deze speciale eenheid, ondermijnt opnieuw de geloofwaardigheid van uw tewerkstelling bij de ALP.

Omwille van al het bovenstaande kan er geen enkel geloof gehecht worden aan uw vermeende werkzaamheden bij de Uprising Forces en de ALP en.

Dat u toch een zekere plausibele kennis tentoonspreidde aangaande de ALP en de Uprising Forces en bijwijlen anekdotisch en vlot kon antwoorden, kan hier, gelet op de aard en ernst van bovenstaande vaststellingen, geen ander licht op werpen. Uit niets blijkt immers in welke omstandigheden u die kennis verworven heeft en of uw anekdotische verklaringen werkelijk waarachtig zijn, daar zij niet objectief verifieerbaar zijn.

Ook de kopieën van uw ALP-badge, Azizi Bank-kaart, ALP-opleidingscertificaat en contractverlenging (groene map, 2-5) vermogen niet deze conclusie om te buigen. Het betreft vooreerst slechts kopieën, waardoor het CGVS de echtheid van de stukken onmogelijk kan nagaan. Gezien u inzake de video's en foto's uw hand er niet voor omdraaide om deze te manipuleren, zijn uw overige werkdocumenten bovendien hoe dan ook niet betrouwbaar. Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat uit objectieve informatie (zie de **COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden.

Gezien u uw betrokkenheid bij de ALP niet aannemelijk maakt, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door u beweerde problemen met de taliban hierom. Deze bevinding wordt nog versterkt doordat ook uw

verklaringen betreffende de concrete vervolgingsfeiten die u zou hebben meegemaakt weinig aannemelijk zijn.

U vertelde dat uw huis werd aangevallen door de taliban en dat u na de machtsovername een oproepingsbrief ontving (CGVS 1, p. 16; CGVS 2, p. 17). U stelde dat de personen die achter de aanval op uw huis zaten dezelfde mensen waren die u reeds in het verleden met de dood bedreigd hadden (CGVS 2, p. 18). Aangezien uw verklaringen dat de taliban in de bazaar u beschuldigden van spionage en u daarom telefonisch bedreigden niet geloofwaardig zijn (zie supra), kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat diezelfde personen u op een later ogenblik opnieuw zouden bedreigen of aanvallen. Bovendien legde u ook inconsistente verklaringen af over het tijdstip van de aanval. Zo verklaarde u initieel spontaan dat uw moeder stierf in de tiende maand van het jaar 1398 wanneer u gevraagd werd tijdens uw eerste onderhoud of het klopte dat uw moeder zo'n drie jaar geleden was overleden (CGVS 1, p. 29). Tijdens uw tweede onderhoud raakte u niet verder dan dat het incident waarbij uw moeder om het leven kwam, gebeurde na de zesde maand van 1398 en stelde u dat u de precieze maand niet wist. Dit is opmerkelijk gezien uw eerdere gedetailleerde verklaring over haar overlijdensdatum, des te meer in het licht dat u ook op andere momenten tijdens uw onderhouds inconsistenten verklaringen aflegde over de chronologie van uw relaas (zie supra). U legde bovendien geen enkel begin van bewijs neer van het overlijden van uw moeder of van de hospitalisatie van uw broer.

Verder is uw kennis over de afhandeling van de aanval door de veiligheidsdiensten erg beperkt. U verklaarde dat de veiligheidsdiensten de dag na het incident naar uw huis kwamen om vaststellingen te doen. U wist echter niet welke veiligheidsdiensten er precies langskwamen. U stelde dat het de bevoegde veiligheidsdiensten van het district waren. Gevraagd welke diensten er dan specifiek kwamen, zei u dat het de politie of de lokale politie geweest moest zijn. U vertelde dat de commandant en hoogstwaarschijnlijk zijn persoonlijke agenten naar het huis zouden zijn gegaan, maar dat u er zelf niet was en daarom niet concreet kon zeggen wie de vaststellingen deed (CGVS 2, p. 20). Er werd ook onderzoek gevoerd naar de aanval op uw huis door 'bevoegde commandanten en hoge functionarissen van de veiligheidsdiensten' om te kijken hoe de aanval kon gebeuren, maar u wist opnieuw niet welke functionarissen er dan juist het onderzoek voerden en verwees opnieuw naar uw afwezigheid op het ogenblik van de feiten als verklaring voor uw onwetendheid (CGVS 2, p. 20-21). Dat u over een dergelijke ingrijpende gebeurtenis waarbij volgens uw verklaringen uw moeder om het leven kwam niet beter op de hoogte bent van de personen die ter plaatse kwamen en onderzoek voerden naar het incident, is bevreemdend. Dit is nog meer het geval aangezien u verklaarde dat de betrokken autoriteiten mensen van de politie of de lokale politie waren, waarbij u nota bene zelf zou hebben gewerkt op dat ogenblik. Dat u er op het ogenblik van de aanval zelf niet was, verklaart niet waarom u zich hier na uw thuiskomst niet verder over informeerde wat, gezien uw verklaringen, had gekund bij uw eigen collega's van de ALP in Kot. U stelde dat u hier geen rondvraag over deed omdat u er geen zaken mee had wie dat onderzoek deed. Als u zoiets gevraagd zou hebben dan zou men hebben geantwoord: 'Waarom vraag je zo iets?' (CGVS 2, p. 23). Dat u na de moord op uw moeder zou willen weten wie zich bezighield met het onderzoek, lijkt nochtans geen onredelijke vraag. Gesteld dat het toch ging om mensen van de ALP en politie die ter plaatse kwamen, en dat u daar toch zelf voor werkte, antwoordde u louter dat u ook zelf veel aan uw hoofd had omdat u naar plaatsen gestuurd werd waar gevochten werd (CGVS 2, p. 23), hetgeen een zwakke verklaring is voor uw beperkte kennis ter zaken. Dat u na de verdwijning van uw vader daarentegen wel onmiddellijk uw contacten op het politiehooftkantoor zou hebben aangesproken en naar Omid, het afdelingshoofd van het National Directorate of Security, stapte om het nummer van uw vader te laten traceren en in de weken die daarop volgden voortdurend om meer informatie ging vragen (CGVS 2, p. 1), bevestigt uw vreemde houding.

Daarnaast houdt uw familie er een wel zeer vreemde houding op na wat betreft de manier waarop ze u geïnformeerd heeft over het overlijden van uw moeder. Op het ogenblik dat de taliban uw huis aanvielen, was u volgens uw verklaringen op missie in Sherzad voor 50 dagen (CGVS 1, p. 17; CGVS 2, p. 21). Hoewel u in Sherzad geen goede ontvangst had, kon u via de satelliettelefoon wel af en toe contact opnemen met uw familie om één à twee minuutjes bij te praten (CGVS 2, p. 21). Noch uw vader, noch enig ander familielid, lichtte u echter in over de aanval of het overlijden van uw moeder (CGVS 2, p. 21). Ze waren immers bang dat u na het horen van het nieuws meteen naar huis zou vertrekken zonder de veiligheidssituatie in acht te nemen en dat de taliban, die overal in de regio aanwezig waren, u op de weg konden tegenhouden (CGVS 2, p. 21-22). Dat uw familie u naar uw huis zou laten komen, waar de taliban net aan aanval hadden uitgevoerd, zonder u hierover te informeren en u bijgevolg de kans te ontnemen om in te schatten welk risico u zou lopen in uw thuisregio en of u al dan niet voorzorgsmaatregelen moest nemen, is een vreemde gang van zaken (CGVS 2, p. 21). Uw verklaring dat u altijd uw wapen bij had, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat uw familie u zonder enige kennis van zaken liet thuiskomen naar een sterk gewijzigde veiligheidssituatie (CGVS 2, p. 23). Dat na uw aankomst thuis uw familieleden vervolgens verzwegen dat uw moeder gedood was en louter zeiden dat uw moeder naar het huis van uw nonkels was gegaan, en u het nieuws over de dood van uw moeder moest vernemen van uw buurman Khalid (CGVS 2, p. 21), tart elke realiteitszin en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

De oproepingsbrief (groene map, 1) die u van de taliban ontving, betreft een gebeurtenis die in het verlengde ligt van uw eerder ongeloofwaardig bevonden tewerkstelling bij de Afghaanse veiligheidsdiensten en de bedreigingen door de taliban. De door u neergelegde kopie van de brief kan deze appreciatie niet wijzigen. Zoals eerder reeds uiteengezet werd, blijkt uit informatie beschikbaar op het CGVS dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze Afghaanse 'officiële' documenten verkregen kunnen worden en dat de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief is, wat in casu nog meer het geval is daar het slechts om een kopie gaat.

Tot slot vestigt het CGVS de aandacht op de onwaarschijnlijke opeenvolging van de verschillende bedreigingen door de taliban in de tijd. Na het vermeende incident met de taliban in de bazaar op 15/2/1396 AK (25/4/2017 GK) (CGVS 1, p. 4) en nadat ze u daarna telefonisch met de dood bedreigden (CGVS 1, p. 27), ontving u pas ongeveer twee jaar later de eerstvolgende bedreiging van de taliban in de vorm van de aanval op uw huis (CGVS 2, p. 18). Weer wachtten de taliban een lange periode, meer dan twee jaar, om u vervolgens een oproepingsbrief te sturen enkele dagen na de machtsovername (CGVS 2, p. 23). Vervolgens lieten de taliban niets meer van zich horen (CGVS 1, p. 17). Indien de taliban er werkelijk op gebrand waren om u te doden omwille van uw spionageactiviteiten als kleermaker en omwille van uw indiensttreding bij de Afghaanse veiligheidsdiensten, is het wel heel onwaarschijnlijk dat ze telkens een lange periode lieten verstrijken vooraleer opnieuw actie tegen u te ondernemen. Bovendien is het opmerkelijk dat de taliban, nadat u geen gehoor gaf aan hun brief, geen enkele verdere actie ondernamen (CGVS 1, p. 17). Dit staat opnieuw haaks op hun eerdere doodsb bedreigingen (CGVS 1, p. 27). Uw verklaring hiervoor, dat jullie allemaal uit Afghanistan vertrokken, kan niet overtuigen. Uw broers, uw vrouw en zoontje en uw schoonfamilie verbleven na de machtsovername in Afghanistan nog acht maanden in Dawani alvorens naar Pakistan te verhuizen (CGVS 1, p. 7), hetgeen de taliban ruim de tijd zou hebben gegeven om na te gaan waarom u niet had gereageerd op hun oproeping. Bovendien verblijven uw maternale ooms nog steeds in Dawani (CGVS 1, p. 7). Indien de taliban werkelijk naar u op zoek waren omwille van uw vermeende activiteiten in het verleden, valt niet in te zien waarom ze een dergelijke passieve houding aan de dag zouden leggen.

Wat betreft uw verklaringen dat uw vader werkzaam was bij het ANA, wat u staft met diverse documenten en wat op zich niet ter discussie staat, en enkele weken voor de machtsovername gearresteerd werd door de taliban en vermist raakte (CGVS 1, p. 17; CGVS 2, p. 9 en 13), merkt het CGVS op dat u verklaarde persoonlijk geen problemen te kennen omwille van het werk van uw vader. Gevraagd waarom u omwille van het werk van uw vader bij het ANA niet zou kunnen terugkeren naar Afghanistan, antwoordde u opnieuw dat u enkel problemen had omwille van uw eigen werk, niet omwille van het werk van uw vader (CGVS 2, p. 17).

Uw vader werd voor de machtsovername nooit bedreigd door de taliban en ook uw familie ontving nooit bedreigingen omwille van het werk van uw vader. Dit was volgens u te wijten aan het feit dat jullie in een veilige regio woonden en de taliban niet tot bij jullie konden komen. Opgemerkt dat de taliban toch uw huis konden aanvallen met granaten, zei u dat dat 's nacht gebeurde en dat het ook te maken had met het feit dat eenmaal de taliban een doelwit hadden, uzelf, ze die persoon dan zelfs in het midden van het district aanvallen (CGVS 2, p. 16-17). Wanneer u nogmaals werd gevraagd of uw familie problemen kende voor of na de machtsovername omwille van het werk van uw vader bij het ANA, antwoordde u opnieuw louter dat u problemen kende omwille van uw eigen job, niet omwille van de job van uw vader (CGVS 2, p. 17). De taliban hebben ook nooit uw familie benaderd na de verdwijning van uw vader (CGVS 2, p. 16). Uw familie werd ook na de machtsovername niet aangesproken of bedreigd door de taliban omwille van uw vader (CGVS 2, p. 17). U was louter bang voor de veiligheid van uw broers omwille van het willekeurige geweld dat plaatsvond en stuurde hen daarom naar Pakistan (CGVS 2, p. 17).

Gezien het bovenstaande kan er niet gesteld worden dat er omwille van het werk of de huidige situatie van uw vader een vrees voor vervolging in uw hoofde zou bestaan. Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat u, hoewel u reeds in Turkije op de hoogte was dat uw vrouw, uw zoontje, uw broers en uw schoonvader –en moeder in Pakistan verbleven (CGVS 1, p. 11), op de DVZ verklaarde dat al deze personen nog in Dawani waren (verklaring DVZ, vragen 16a, 17 en 18). Er moeten dan ook vraagtekens geplaatst worden bij de huidige verblijfplaats van deze personen, zeker gezien u voor uw zus, vader en moeder wel nauwkeurig hun verblijfplaats weergaf (verklaring DVZ, vragen 13a en 18). Mogelijks wonen uw gezin en uw broers dus nog in Afghanistan, zonder dat zij daarbij problemen ervaren. Hierdoor kan niet ingezien worden waarom u wel problemen zou ondervinden in Afghanistan omwille van het werk van uw vader bij het ANA.

Wat betreft uw verklaringen dat uw schoonvader problemen kende omwille van zijn werk bij de douane voor de machtsovername en ook een grondconflict heeft met zijn neven die bij de taliban zijn (CGVS 2, p. 3-4), verklaarde u uitdrukkelijk dat u hier persoonlijk geen vrees uit put (CGVS 2, p. 4). Bovendien haalde u

de problemen van uw schoonvader niet aan op de DVZ wanneer u gevraagd werd naar alle redenen van uw vertrek uit Afghanistan (vragenlijst, vraag 5) en haalde u de situatie van uw schoonvader ook tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS niet aan wanneer u gevraagd werd naar alle redenen waarom u Afghanistan verlaten had en niet zou kunnen terugkeren naar Afghanistan (CGVS 1, p. 17). U kon op geen enkele manier specificeren welke problemen uw schoonvader precies kende. U bleef louter herhalen dat het ging om persoonlijke problemen of problemen omwille van de gronden en dat ook zijn werk bij de douane problematisch was, zonder te verduidelijken wat er zich juist tussen uw schoonvader en zijn neven afspeelde of op welke manier zijn voormalige job voor problemen zorgde (CGVS 2, p. 4). Dit klemmt met een gegronde vrees voor vervolging. Er kan bijgevolg niet gesteld worden dat er omwille van de situatie van uw schoonvader een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat in uw hoofde.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig **artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet** wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van mei 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de **EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 2 februari 2024

(europa.eu) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de periode na de machtsovername, tussen 19 augustus en 31 december 2021, het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023 en 2024.

In de periode van 1 juli 2022 tot 12 januari 2024 registreerde UCDP in totaal 713 burgerslachtoffers (bij 420 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Meer dan een vijfde van deze slachtoffers (144) viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front en het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, die voornamelijk in Panjshir en aangrenzende provincies plaatsvinden. Daarnaast wordt er melding gemaakt van aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten, voornamelijk in Kabul en in de noordoostelijke provincies. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024 geen burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED registreerde in de periode van 1 juli 2022 tot 12 februari 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakhshan en Baghlan. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (199), gevolgd door Herat (61), Nangarhar (38) en Baghlan (31).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over

de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. U verwijst louter naar de problemen die u kende met de taliban omwille van uw werk en naar de situatie van uw vader en schoonvader (CGVS 1, p. 17). Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig **artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet** wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsvername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzekeerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de **EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 2 februari 2024

2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developm

(europa.eu)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te

doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>), **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf)

[PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf),

EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de **COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban** van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder **niet** worden afgeleid dat het **loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen**.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van

Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

*Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van **de perceptie verwesterd te zijn**. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of*

niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De documenten die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming aanbrengt, zijn niet van die aard dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen. Uw taskara en die van uw vader zijn een loutere aanwijzing van jullie identiteit, die hier niet ter discussie staat. Alle overige stukken kwamen hierboven reeds aan bod. De opmerkingen inzake de notities van uw twee persoonlijk onderhouden hebben geen betrekking op de kern van bovenstaande motivering.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 1, A, (2), en 33 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en

goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van artikel 1, (2), van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te New York op 31 januari 1967 en goedgekeurd bij wet van 27 februari 1967, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker stelt het niet eens te zijn met de motivering van de bestreden beslissing en geeft een theoretische toelichting over het zorgvuldigheidsbeginsel, het evenredigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Wat zijn asielrelaas betreft, waar door de verwerende partij geen geloof aan wordt gehecht, wenst verzoeker te volharden in de verklaringen die hij heeft afgelegd tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal).

Verder stelt verzoeker, *“aangaande zijn familieleden die voor de voormalige Afghaanse overheid hebben gewerkt”*, dat *“het CGVS onvoldoende rekening houdt met het profiel van de verzoeker, met name dat zijn vader werkzaam was bij de ANA en wat het CGVS ook niet betwist”*. Verzoeker stelt dat hij, gelet op het profiel van zijn vader, wel degelijk een vrees voor vervolging heeft bij terugkeer naar Afghanistan. Hij wijst erop dat uit het rapport *“Afghanistan: Targeting of Individuals”* van EUAA van augustus 2022 zeer duidelijk blijkt dat de taliban sinds de machtsovername vele pogingen ondernomen hebben om informatie te bekomen over personen die voor de voormalige overheid hebben gewerkt en dit voornamelijk door het onder druk zetten van familieleden en informatie te vergaren in afgelegen dorpen. De EUAA *“Afghanistan Country Focus”* van december 2023 maakt nog steeds melding dat familieleden van voormalige leden van de Afghaanse overheid nog steeds gevisieerd worden en ook de recente EUAA *“Afghanistan Country Guidance”* van mei 2024 bevestigt dit, aldus verzoeker. Dit element dient luidens het verzoekschrift wel degelijk als een persoonlijke omstandigheid te worden beschouwd en de verwerende partij kan niet dienstig motiveren dat zij de professionele activiteiten van verzoekers vader niet in aanmerking neemt om de vrees ten gronde te onderzoeken, zeker gezien niet betwist wordt dat zijn vader effectief gewerkt heeft voor het Afghaanse Nationale Leger (hierna: ANA) tot aan de machtsovername. Verder verwijst verzoeker naar artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet en naar artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: de richtlijn 2011/95/EU) en betoogt hij dat er rekening moet gehouden worden met zijn achtergrond. In die zin kan de commissaris-generaal niet dienstig motiveren, noch toont deze aan dat hij geen problemen zal kennen bij een terugkeer naar Afghanistan omwille van de tewerkstelling van zijn vader, aldus verzoeker. Verder verwijst verzoeker naar de EUAA *“Country Guidance: Afghanistan”* van januari 2023. Hij betoogt dat uit de gekende informatie blijkt dat personen, op welke wijze dan ook, die een band hadden met de vorige Afghaanse regering of buitelanders, een risico kunnen lopen op vervolging door de taliban. Hij besluit dat de verwerende partij in de bestreden beslissing niet aantoonde dat hij geen vrees zal hebben omwille van de tewerkstelling van zijn vader en hierdoor een risicoprofiel zal hebben bij een eventuele terugkeer.

Vervolgens wijst verzoeker erop dat hij al sinds november 2022 in België is en al in 2021 Afghanistan verlaten heeft. Hierdoor heeft hij een bepaald risicoprofiel, nu de taliban België als een ongelovig land beschouwen. Onder uitgebreide verwijzing naar algemene informatie voert verzoeker aan dat het niet duidelijk is, wegens een gebrek aan duidelijke en objectieve informatie, hoe de taliban personen die Afghanistan verlaten hebben zullen behandelen bij terugkeer. Verzoeker voert aan dat hij sowieso in het vizier zal komen bij de taliban, dat er in zijn hoofde sprake is van *“tekenen van verwestering”*, dat hij niet meer voldoet aan de islamitische waarden en normen die door de taliban worden opgelegd en dat hij inmiddels andere waarden en normen heeft ontwikkeld. Onder verwijzing naar het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) met nummer 255 609 van 4 juni 2021 betoogt verzoeker dat er een toekomstgerichte beoordeling gemaakt moet worden. Verder verwijst verzoeker naar voorbeelden van incidenten waarbij de taliban, die een strikte interpretatie van de *sharia* hanteren, terugkeerders effectief vervolgd hebben omwille van hun verblijf in het Westen en betoogt hij dat de daden waaraan de personen die onder dit profiel vallen kunnen worden blootgesteld neerkomen op vervolging. Onder verwijzing naar het non-refoulementbeginsel, vervat in artikel 33 van het Verdrag van Genève, stelt verzoeker dat een terugkeer naar Afghanistan nog steeds uitgesloten is.

Verder gaat verzoeker, onder verwijzing naar landeninformatie, uitgebreid in op de veiligheidssituatie in Afghanistan en bekritiseert hij de informatie waarop de commissaris-generaal zich baseert om te concluderen dat er geen willekeurig geweld is in Afghanistan dat zou leiden tot een nood aan internationale bescherming. Hij wijst op het feit dat hij verblijft in wat volgens de taliban *“een niet-moslim land”* is en dat hij verwesterd is.

Dit is volgens hem een persoonlijke omstandigheid die voor hem het risico verhoogt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Tot slot gaat verzoeker, onder verwijzing naar landeninformatie, uitgebreid in op de algemene socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan en op de motieven in de bestreden beslissing hieromtrent. Hij stelt dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing *“niet aantoont dat de precare situatie niet te wijten is aan de Taliban, minstens dat deze situatie verslechterd is”*.

2.1.2. Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem te erkennen als vluchteling, dan wel hem de subsidiaire bescherming toe te kennen indien de Raad van oordeel is dat hij niet in aanmerking komt voor het vluchtelingenstatuut, en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar het commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Aan het verzoekschrift worden, blijkens de inventaris, de volgende nieuwe stavingstukken gevoegd:

- “3. Arrest RVV van 31/03/2022 met rolnummer 270 813 (beschikbaar op: <http://www.rvvce.be/sites/default/files/arr/a270813.an.pdf>)
4. Arrest RVV van 12/10/2022 met rolnummer 278 653 (beschikbaar op: <http://www.rvvce.be/sites/default/files/arr/a278653.an.pdf>)
5. Arrest RVV van 28/03/2023 met rolnummer 286 771 en beschikbaar op: https://www.agii.be/sites/default/files/rvv_286771.pdf
6. UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan, 30 augustus 2018, beschikbaar op www.refworld.org/docid/5b8900109.html
7. EASO COI Query, “Afghan nationals perceived as ‘Westernised’”, 2 September 2020, beschikbaar op https://www.ecoi.net/en/file/local/2036956/2020_09_Q19_EASO_COI_Query_Response_AFG_Westernisation.pdf
8. Nansen rapport 2021/11, beschikbaar op <https://nansen-refugee.be/wp-content/uploads/2021/11/NANSEN-Profile-5-21-Volgend-verzoek-Taliban-machtsovername.pdf>
9. UK Home Office: Country Policy and Information Note: Afghanistan: Afghans perceived as ‘Westernised’ van juni 2021, beschikbaar op <https://www.ecoi.net/en/file/local/2054314/Afghanistan-Westernised-CPIN-v2.0%28Archived%29.pdf>
10. EASO Afghanistan Country Focus: Country of Origin Information Report, January 2022, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus.pdf
11. UK Home Office: Country Policy and Information Note Afghanistan: Fear of the Taliban van Februari 2022 (beschikbaar op https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/1054280/AFG_CPIN_Fear_of_the_Taliban.pdf)
12. The Principle of Non Refoulement under International Human Rights Law, beschikbaar op <https://www.ohchr.org/sites/default/files/Documents/Issues/Migration/GlobalCompactMigration/ThePrincipleNon-RefoulementUnderInternationalHumanRightsLaw.pdf>
13. UNHCR POSITION ON RETURNS TO AFGHANISTAN, August 2021, beschikbaar op <https://reporting.unhcr.org/document/223>
14. GUIDANCE NOTE ON THE INTERNATIONAL PROTECTION NEEDS OF PEOPLE FLEEING AFGHANISTAN, Februari 2022 beschikbaar op: <https://www.refworld.org/pdfid/61d851cd4.pdf>
15. EUAA Country Guidance Afghanistan, April 2022, beschikbaar op: https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2022-04/2022_04_Country_Guidance_Afghanistan_EN_1.pdf
16. Afghanistan: COI Repository: 1st September 2021-31 December 2022 van Asylos, beschikbaar op: <https://www.asylos.eu/Handlers/Download.ashx?IDMF=e3400d01-e5c8-474b-9473-5ea1ae009109>
17. The UNHCR Manual on Voluntary Repatriation of 1996 Guidelines, beschikbaar op https://www.unhcr.org/bq/wpcontent/uploads/sites/18/2016/12/Handbook_Voluntary-Repatriation_1996.pdf
18. Human Rights Watch, “Taliban ‘Vice’ Handbook Abusive”, dd. 29 oktober 2021 (beschikbaar op <https://www.hrw.org/news/2021/10/29/afghanistan-taliban-vice-handbook-abusive>)
19. Amnesty International, “New alliance to protect human rights in Afghanistan” beschikbaar op <https://www.amnesty.org/en/latest/news/2022/03/new-alliance-to-protect-human-rights-in-afghanistan/>
20. UNAMA, Human Rights in Afghanistan: 15 AUGUST 2021- 15 JUNE 2022, 20/07/2022, beschikbaar op: https://unama.unmissions.org/sites/default/files/unama_human_rights_in_afghanistan_report_-_june_2022_english.pdf
21. World Food Programme, Afghanistan Emergency, beschikbaar op: <https://www.wfp.org/emergencies/afghanistan-emergency>

22. Afghanistan, Asia Pacific | Humanitarian Crisis - Revised Emergency Appeal No: MDRAF007 - Revision n° 6, 14/10/2023, beschikbaar op: <https://reliefweb.int/report/afghanistan/afghanistan-asia-pacific-humanitarian-crisis-revised-emergency-appeal--no-mdraf007-revision-ndeg-6>
23. Human Rights Watch, "Time Running Out to Address Afghanistan's Hunger Crisis: Without a Functioning Central Bank, Aid Not Enough", 17/03/2022, beschikbaar op: <https://www.hrw.org/news/2022/03/17/time-running-out-address-afghanistans-hunger-crisis>
24. UNICEF Afghanistan Humanitarian Situation Report van 1-30 January 2023, beschikbaar op: <https://www.unicef.org/media/135281/file/Afghanistan-Humanitarian-SitRep-No.1-Jan-2023.pdf>
25. EUAA Afghanistan: Targeting Individuals, August 2022, beschikbaar op: https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf
26. Afghanistan: COI Repository: 1st September 2021-30 December 2022 van Asyls, beschikbaar op: <https://www.asyls.eu/Handlers/Download.ashx?IDMF=e3400d01-e5c8-474b-9473-5ea1ae009109>
27. EUAA Afghanistan – Security Situation Country of Origin Information Report August 2022, beschikbaar op: https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/202209/2022_08_EUAA_Afghanistan_Security%20Situation_%20Final_2.pdf
28. Human Rights Watch, Afghanistan: Taliban's Catastrophic Year of Rule: Denial of Women's Rights, Media Crackdown, and Retaliatory Killings Amid Mass Hunger, 11/08/2022, beschikbaar op: https://www.hrw.org/news/2022/08/11/afghanistan-talibans-catastrophic-year-rule?utm_source=The+New+Humanitarian&utm_campaign=5743b85028EMAIL_CAMPAIGN_Cheat_Sheet_12_August&utm_medium=email&utm_term=0_d842d98289-5743b85028-75868082
29. Human Rights Watch, Economic Causes of Afghanistan's Humanitarian Crisis: Questions and Answers on Sanctions and Banking Restrictions on the Taliban, 04/08/2022, beschikbaar op: https://www.hrw.org/news/2022/08/04/economic-causes-afghanistans-humanitarian-crisis#_How_serious_is
30. United States Institution of Peace, Afghanistan's Two Years of Humanitarian Crisis Under the Taliban, 19/09/2023, beschikbaar op: <https://www.usip.org/publications/2023/09/afghanistans-two-years-humanitarian-crisis-under-taliban>
31. UNHCR Funding Update 2023, beschikbaar op: <https://reporting.unhcr.org/afghan-situation-funding-2023>
32. ECRE, Joint Statement: One year after the country's takeover by the Taliban: How did Europe welcome Afghans in need of protection', 09/09/2022, beschikbaar op: <https://ecre.org/joint-statement-one-year-after-the-countrys-takeover-by-the-taliban-how-did-europe-welcome-afghans-in-need-of-protection/>
33. EUAA Country Guidance Note Afghanistan, January 2023, beschikbaar op: https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/202301/2023_Country_Guidance_Afghanistan_EN.pdf
34. Afghanistan: Humanitarian Response Plan 2023 Response Overview (1 January - 31 August 2023), beschikbaar op: [https://humanitarianaction.info/plan/1117/article/afghanistan-humanitarian-response-plan-2023-response-overview-1-january-31-august2023#:~:text=Overall%2C%20the%20humanitarian%20response%20has,\(%24906%20million%20by%20A ugust\).](https://humanitarianaction.info/plan/1117/article/afghanistan-humanitarian-response-plan-2023-response-overview-1-january-31-august2023#:~:text=Overall%2C%20the%20humanitarian%20response%20has,(%24906%20million%20by%20A ugust).)
35. Humanitarian Needs Overview Afghanistan, January 2023, beschikbaar op: <file:///C:/Users/verst/Downloads/AFG-HNO-2023-v06.pdf>
36. UNHCR, Operational Data Portal, Afghanistan situation, beschikbaar op: <https://data.unhcr.org/en/situations/afghanistan#:~:text=Since%20August%202021%2C%20UNHCR%20has,Afghan%20IDPs%2C%20refugees%20and%20returnees>
37. United Nations General Assembly Security Council, General Assembly Security Council, The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security: Report of the Secretary-General, 27/02/2023, beschikbaar op: <https://www.securitycouncilreport.org/atf/cf/%7B65BFCF9B-6D27-4E9C-8CD3-CF6E4FF96FF9%7D/N2305123.pdf>
38. UNDP, One Year in Review: Afghanistan since August 2021: a socio-economic snapshot, October 2022, p. 35, beschikbaar op: <file:///C:/Users/verst/Downloads/One%20Year%20in%20Review%20Afghanistan.pdf>
39. UNHCR, Regional Refugee Response Plan for Afghanistan situation 2023, beschikbaar op: <https://reporting.unhcr.org/document/4453>
40. Security Council Report, June 2023 Monthly Forecast, 31/05/2023, beschikbaar op: <https://www.securitycouncilreport.org/monthly-forecast/2023-06/afghanistan-21.php>
41. 2024 Humanitarian Needs and Response Plan, beschikbaar op: <file:///C:/Users/verst/Downloads/Humanitarian%20Update%20December%202023.pdf>
42. European Commission, European Civil Protection and Humanitarian Aid Operations, 2 years after the Taliban takeover: Afghanistan's population need urgent humanitarian assistance, 16/08/2023, beschikbaar op: https://civil-protection-humanitarian-aid.ec.europa.eu/newsstories/stories/2-years-after-taliban-takeover-afghanistans-population-need-urgent-humanitarianassistance_en

43. UNHCR, UNHCR issues a non-return advisory for Afghanistan, beschikbaar op: <https://www.unhcr.org/news/briefing-notes/unhcr-issues-non-return-advisory-afghanistan>
44. Human Rights Watch, Pakistan: Drop Threat to Deport Afghans: Failed Promises by Countries to Provide Resettlement Heighten Risks, 12/10/2023, beschikbaar op: <https://www.hrw.org/news/2023/10/12/pakistan-drop-threat-deport-afghans>
45. EUAA country of Origin information report: Afghanistan: Country Focus, December 2023, beschikbaar op: https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_12_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus.pdf
46. Amnesty International, AFGHANISTAN 2022, beschikbaar op: <https://www.amnesty.org/en/location/asia-and-the-pacific/south-asia/afghanistan/report-afghanistan/>
47. Human Rights World Report 2024: Afghanistan, beschikbaar op: <https://www.hrw.org/worldreport/2024/country-chapters/afghanistan>
48. Afghanistan Humanitarian Response Plan 2024, beschikbaar op: <https://humanitarianaction.info/plan/1185>
49. UNAMA, SECURITY COUNCIL EXTENDS UNAMA'S MANDATE, UNANIMOUSLY ADOPTS RESOLUTION 2727 (2024), 17/03/2024, beschikbaar op: <https://unama.unmissions.org/securitycouncil-extends-unamas-mandate-unanimously-adopts-resolution-2727-2024>
50. Human Rights Watch, Out of Sight, Afghans Are Going Hungry, 14/03/2024, beschikbaar op: <https://www.hrw.org/news/2024/03/14/out-sight-afghans-are-going-hungry>
51. Regional Response Plan for Afghanistan Situation 2024-2025, beschikbaar op: <https://reporting.unhcr.org/afghanistan-regional-refugee-response-plan-summary>
52. Human Rights Watch, Afghanistan: Aid Cutbacks, Taliban Abuses Imperil Health: Addressing Economic Crisis, Ongoing Rights Violations Critical to Meeting Needs, 12/02/2024, beschikbaar op: <https://www.hrw.org/news/2024/02/12/afghanistan-aid-cutbacks-taliban-abusesimperil-health>
53. Vluchtelingenwerk Vlaanderen: Welke elementen wijzen op verwestering bij Afgaanse verzoekers? Een rechtspraakanalyse van arresten in volle rechtsmacht van de RvV, maart 2024, beschikbaar op: <https://vluchtelingenwerk.be/sites/default/files/media/documenten/nota-afghanistan.pdf>
54. Country Guidance: Afghanistan (May 2024), beschikbaar op: https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-05/2024_CG_AFG_Final.pdf.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, punt 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU, en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij, zo weze herhaald, niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3.4. Ontvankelijkheid van het middel

Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder *“middel”* wordt begrepen *“een voldoende duidelijke omschrijving van de door de*

bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden" (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van artikel 1, (2), van het Protocol van 31 januari 1967 betreffende de status van vluchtelingen, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze bepaling geschonden acht.

In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 33 van het Verdrag van Genève en artikel 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.5. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent en inhoudelijk aanvecht. Hij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hem bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.6. Landeninformatie

De Raad is er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn.

In tegenstelling tot wat verzoeker doorheen zijn kritiek tracht te laten uitschijnen, oordeelt de Raad dat er te dezen en op heden wel degelijk actuele, betrouwbare, eensluidende en omvattende informatie voorhanden is die toelaat om een gedegen inschatting te maken van de situatie in verzoekers land en regio van herkomst en om tot een oordeel te komen omtrent de door verzoeker voorgehouden nood aan internationale bescherming, in het licht van deze situatie, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.7.1. Verzoeker verklaart zijn land van herkomst, Afghanistan, te hebben verlaten uit vrees gedood te worden door de taliban die hem van spionage beschuldigden toen hij kleermaker was en omdat hij lid was van de Afghaanse Lokale Politie (hierna: ALP) en de taliban daarom zijn huis aanvielen. Voor de samenvatting van de vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door verzoeker.

2.3.7.2. Blijkens de bestreden beslissing zijn de door verzoeker aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig.

Vooreerst (i) wordt geen geloof gehecht aan verzoekers werkzaamheden als kleermaker in de bazaar Said Ahmad Khel gezien de vele incoherenties en frappante tegenstrijdigheden in zijn verklaringen inzake zijn schoolloopbaan en zijn werk als kleermaker.

Aangezien er geen geloof gehecht wordt aan de tewerkstelling als kleermaker, kan er (ii) ook geen geloof gehecht worden aan de bedreigingen die verzoeker van de taliban kreeg omwille van zijn werk als kleermaker in zijn winkel in de bazaar van Said Ahmed Khel, nochtans het beweerde begin van zijn problemen met de taliban en de reden waarom hij in dienst trad bij de Afghaanse veiligheidsdiensten.

Overigens (iii) zijn verzoekers verklaringen over het incident waarbij de ALP de taliban in een hinderlaag lokte aan de bazaar en de daaruit voortvloeiende bedreigingen niet geloofwaardig. Zo (a) is het bevreemdend dat verzoeker tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal de exacte datum opgaf voor dit incident, maar dat hij zich tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud niet meer kan herinneren op welke dag of in welke maand het incident had plaatsgevonden en bij confrontatie hiermee een andere datum opgaf dan tijdens het eerste persoonlijk onderhoud. Daarnaast (b) is het vreemd dat hij op de hoogte was dat de taliban tussen 17u en 6u de controle hadden over het gebied waarin de bazaar zich bevond en daar aanwezig konden zijn, maar dan toch besloot om reeds om 5u30 naar zijn winkel te gaan. Verder (c) is het opmerkelijk dat de taliban de winkeleigenaars ervan beschuldigden hen verklikt te hebben bij de ALP aangezien, in de door verzoeker geschetste omstandigheden, de ALP op de hoogte zouden zijn geweest van de nachtelijke aanwezigheid van de taliban rond de bazaar.

Daarnaast (iv) hecht de commissaris-generaal ook geen enkel geloof aan verzoekers vermeende werkzaamheden bij de *Uprising Forces* en de ALP in het district Kot. Vooreerst (a) kan er geen geloof gehecht worden aan de reden waarom verzoeker in dienst trad bij de Afghaanse veiligheidsdiensten, namelijk omdat hij problemen kreeg in de bazaar waar hij werkte als kleermaker. Verder (b) overtuigen de door verzoeker neergelegde foto's en video's inzake zijn werkzaamheden bij de *Uprising Forces* en de ALP op geen enkel punt. Zo probeerde verzoeker de asielautoriteiten te misleiden bij het overmaken van videomateriaal inzake de beweerde werkzaamheden aangezien, zoals blijkt uit onderzoek van de verwerende partij, de video's onmogelijk op de vermeende tewerkstelling betrekking kunnen hebben. Tevens trachtte hij de asielinstanties te misleiden door het neerleggen van een foto die het resultaat is van fotoshop, lijken andere foto's het resultaat te zijn van knip- en plakwerk en ook de overige foto's kunnen de vermeende tewerkstelling geenszins staven. Voorts (c) zijn er aanwijzingen dat verzoeker informatie achterhoudt over zijn bezigheden in de jaren voor zijn vertrek uit Afghanistan, toen hij volgens zijn eigen verklaringen werkzaam was bij de *Uprising Forces* en de ALP. Zo vond de verwerende partij een (bijkomend) persoonlijk Facebook-profiel dat verzoeker niet kenbaar maakte aan de asielautoriteiten wanneer hij hierom gevraagd werd, alsook een TikTok-account van verzoeker. Gebaseerd op deze profielen lijkt het er sterk op dat verzoeker een (para)medische studie heeft gevolgd aan een instituut voor hoger onderwijs en deze ook heeft afgerond in de periode dat hij beweerde voor de ALP te werken. De verklaring dat hij via de ALP een opleiding EHBO volgde voor zes maanden kan om meerdere redenen niet overtuigen. Daarnaast (d) legde verzoeker ook tegenstrijdige verklaringen af over de specifieke afdeling van de ALP waarvoor hij zou hebben gewerkt. Dat verzoeker toch een zekere plausibele kennis tentoonspreidde aangaande de *Uprising Forces* en de ALP en bijwijlen anekdotisch en vlot kon antwoorden, kan (e) geen ander licht werpen op de voorgaande vaststellingen. Uit niets blijkt immers in welke omstandigheden hij die kennis verworven heeft en of zijn anekdotische verklaringen werkelijk waarachtig zijn, daar zij niet objectief verifieerbaar zijn. Ook de voorgelegde werkdocumenten (f) doen omwille van meerdere redenen geen afbreuk aan de ongeloofwaardigheid van de vermeende werkzaamheden.

Gezien verzoeker zijn betrokkenheid bij de ALP niet aannemelijk maakte, kan er (v) evenmin geloof worden gehecht aan de door hem beweerde problemen met de taliban hierom. Deze bevinding wordt nog versterkt doordat ook zijn verklaringen betreffende concrete vervolgingsfeiten die hij zou hebben meegemaakt weinig aannemelijk zijn. Zo kan er (a) geen geloof gehecht worden aan verzoekers verklaringen dat de personen die achter de aanval op zijn huis zaten dezelfde waren als deze die hem reeds in het verleden met de dood bedreigd hadden en legde hij ook inconsistente verklaringen af over het tijdstip van de aanval. Verder (b) is zijn kennis over de afhandeling van de aanval door de veiligheidsdiensten erg beperkt. Daarnaast (c) houdt zijn familie er een wel zeer vreemde houding op na wat betreft de manier waarop ze hem geïnformeerd heeft over het overlijden van zijn moeder. De ontvangen oproepingsbrief van de taliban (d) betreft een gebeurtenis die in het verlengde ligt van zijn eerder ongeloofwaardig bevonden tewerkstelling bij de Afghaanse veiligheidsdiensten en de bedreigingen door de taliban. De neergelegde kopie van de brief kan deze appreciatie niet wijzigen. Tot slot (e) is er sprake van een onwaarschijnlijke opeenvolging van de verschillende bedreigingen door de taliban in de tijd.

Wat betreft verzoekers verklaringen dat zijn vader werkzaam was bij het ANA (vi), wat op zich niet wordt betwist, en die enkele weken voor de machtsvername gearresteerd werd door de taliban en vermist raakte, merkt de commissaris-generaal op dat verzoeker verklaarde persoonlijk geen problemen te kennen omwille van het werk van zijn vader, dat zijn vader voor de machtsvername nooit bedreigd werd door de taliban en zijn familie ook nooit bedreigingen ontving omwille van het werk van zijn vader en dat de taliban ook nooit zijn familie benaderd hebben na de verdwijning van zijn vader of na de machtsvername. De commissaris-generaal besluit dat niet gesteld kan worden dat er omwille van het werk of de huidige situatie van zijn vader een vrees voor vervolging in verzoekers hoofde zou bestaan.

Tot slot (vii), wat betreft verzoekers verklaringen dat zijn schoonvader problemen kende omwille van zijn werk bij de douane voor de machtsovername en ook een grondconflict heeft met zijn neven die bij de taliban zijn, verklaarde verzoeker uitdrukkelijk dat hij hier persoonlijk geen vrees uit put.

2.3.7.3. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoeker niet aantoont dat de motivering in de bestreden beslissing, waarin zijn verklaringen ongeloofwaardig worden geacht, onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoeker komt in wezen immers niet verder dan het louter volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen en zijn vrees voor de taliban en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij dan ook niet vermag voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten.

2.3.7.4. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift in het geheel niet ingaat op de motieven van de bestreden beslissing zoals weergegeven onder (i), (ii), (iii), (iv), (v) en (vii) van punt 2.3.7.2. van onderhavig arrest zodat de Raad, bij gebrek aan enig concreet en dienstig verweer, zich volledig schaaft achter deze motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn en die steun vinden in het administratief dossier, en die op afdoende en uitvoerige wijze zijn uitgewerkt in de bestreden beslissing.

2.3.7.5. Waar verzoeker volhardt in de werkzaamheden van zijn vader voor het ANA merkt de Raad op dat aan deze werkzaamheden op zich niet wordt getwijfeld. Zoals verzoeker aanvoert, kunnen familieleden van personen die hebben gewerkt voor het ANA een risico lopen om te worden onderworpen aan daden van vervolging. Dit vindt steun in de beschikbare landeninformatie (EUAA, “Afghanistan. Targeting of Individuals”, augustus 2022, p. 56-65; EUAA, “Country Guidance Afghanistan”, januari 2023, p. 54-55 en mei 2024, p. 28-31; en EUAA “Country Focus Afghanistan”, december 2023 p. 55-56) en wordt als dusdanig niet betwist. De Raad benadrukt echter dat het loutere feit dat verzoeker een familielid is van een persoon, zijn vader, die vroeger heeft gewerkt voor het ANA en die enkele weken voor de machtsovername door de taliban gearresteerd werd en sindsdien vermist zou zijn, onvoldoende is om een vrees voor vervolging in zijn hoofde aannemelijk te maken. Uit voormelde landeninformatie blijkt immers niet dat er sprake is van een systematische vervolging van familieleden van personen die in het verleden werkzaam waren voor het ANA. Familieleden van sommige individuen die onder dit profiel vallen, kunnen evenwel ook vervolging riskeren, bv. in de context van de zoektocht van de taliban naar de persoon die werkzaam was voor de Afghaanse overheid of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. De vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft daartoe in gebreke. Verzoeker kan immers niet overtuigen wat betreft de problemen die hij of zijn familieleden omwille van de vroegere tewerkstelling van zijn vader zouden hebben gekend. De Raad benadrukt dienaangaande in eerste instantie dat verzoeker tijdens de administratieve procedure uitdrukkelijk en ondubbelzinnig te kennen gaf persoonlijk geen problemen te kennen omwille van het werk van zijn vader en dat hij enkel problemen had omwille van zijn eigen werk, waaraan omwille van het geheel van pertinente en draagkrachtige redenen in de bestreden beslissing geen enkel geloof kan worden gehecht (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud d.d. 29 maart 2024, p. 17). Dat hij internationale bescherming vraagt omwille van de functie en tewerkstelling van zijn vader, zoals in het verzoekschrift wordt geopperd, dient dan ook met een korrel zout te worden genomen. De commissaris-generaal motiveert vervolgens op goede gronden als volgt in de bestreden beslissing:

“Uw vader werd voor de machtsovername nooit bedreigd door de taliban en ook uw familie ontving nooit bedreigingen omwille van het werk van uw vader. Dit was volgens u te wijten aan het feit dat jullie in een veilige regio woonden en de taliban niet tot bij jullie konden komen. Opgemerkt dat de taliban toch uw huis konden aanvallen met granaten, zei u dat dat ’s nacht gebeurde en dat het ook te maken had met het feit dat eenmaal de taliban een doelwit hadden, uzelf, ze die persoon dan zelfs in het midden van het district aanvallen (CGVS 2, p. 16-17). Wanneer u nogmaals werd gevraagd of uw familie problemen kende voor of na de machtsovername omwille van het werk van uw vader bij het ANA, antwoordde u opnieuw louter dat u problemen kende omwille van uw eigen job, niet omwille van de job van uw vader (CGVS 2, p. 17). De taliban hebben ook nooit uw familie benaderd na de verdwijning van uw vader (CGVS 2, p. 16). Uw familie werd ook na de machtsovername niet aangesproken of bedreigd door de taliban omwille van uw vader (CGVS 2, p. 17). U was louter bang voor de veiligheid van uw broers omwille van het willekeurige geweld dat plaatsvond en stuurde hen daarom naar Pakistan (CGVS 2, p. 17).

Gezien het bovenstaande kan er niet gesteld worden dat er omwille van het werk of de huidige situatie van uw vader een vrees voor vervolging in uw hoofde zou bestaan. Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat u, hoewel u reeds in Turkije op de hoogte was dat uw vrouw, uw zontje, uw broers en uw schoonvader –en moeder in Pakistan verbleven (CGVS 1, p. 11), op de DVZ verklaarde dat al deze personen nog in Dawani

waren (verklaring DVZ, vragen 16a, 17 en 18). Er moeten dan ook vraagtekens geplaatst worden bij de huidige verblijfplaats van deze personen, zeker gezien u voor uw zus, vader en moeder wel nauwkeurig hun verblijfplaats weergaf (verklaring DVZ, vragen 13a en 18). Mogelijks wonen uw gezin en uw broers dus nog in Afghanistan, zonder dat zij daarbij problemen ervaren. Hierdoor kan niet ingezien worden waarom u wel problemen zou ondervinden in Afghanistan omwille van het werk van uw vader bij het ANA.”

Verzoekers betoog, dat de verwerende partij onvoldoende rekening hield met de tewerkstelling van zijn vader voor het ANA, is weinig ernstig. Zoals hierboven uiteengezet, slaagde verzoeker er niet in aannemelijk te maken dat hij en zijn familie werden/worden bedreigd en geviserd omwille van de werkzaamheden van zijn vader. Verzoeker maakt zodoende *in casu* wegens de eerdere werkzaamheden van zijn vader voor het ANA geen actuele en persoonlijke vervolgingsvrees of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk. Alleszins overtuigt verzoeker aan de hand van de door hem aangehaalde algemene landeninformatie, die van louter algemene aard is en die geen betrekking heeft op zijn persoon, niet dat een andere beoordeling zich opdringt. Waar verzoeker ter terechtzitting opwerpt dat zijn familie inmiddels vanuit Pakistan teruggestuurd is naar Afghanistan waar zij worden lastiggevallen en er naar hem wordt gevraagd, stipt de Raad aan dat dit niet meer dan blote beweringen betreffen die op generlei wijze worden gestaafd aan de hand van enig begin van bewijs.

2.3.7.6. De Raad meent ten slotte dat de door verzoeker tijdens de administratieve procedure neergelegde documenten geen afbreuk kunnen doen aan al het voorgaande omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde pertinente en terechte redenen waartegen geenszins enig dienstig verweer wordt gevoerd.

2.3.7.7. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoeker niet aannemelijk maakt Afghanistan te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging door de taliban. Uit wat voorafgaat is gebleken dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden problemen. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Aldus blijkt niet dat verzoeker voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond. Evenmin zijn daartoe andere concrete indicaties.

2.3.7.8. In zijn verzoekschrift haalt verzoeker tevens een vrees aan om bij terugkeer naar Afghanistan te worden vervolgd omwille van het feit dat hij sinds november 2022 in België verblijft en zijn land van herkomst te hebben verlaten in 2021.

Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan wat dit betreft de volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de *sharia* aangekondigd. De visie van de taliban op de *sharia* is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de-factoregering* beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de *sharia* (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de-factoadministratie* ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de *sharia* te handhaven, heeft *de-factoregering* opnieuw het ‘*Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice*’ (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het ‘*Taliban General Directorate of Intelligence*’ (GDI) en een aantal *de-facto*-staatsinstellingen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de-factoregering* heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa’s over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur

komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de-factotaliban*regering, evenals de provinciale *de-factore*regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de *sharia* in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, *"Afghanistan security situation"*, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de-factore*regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten (zo niet kunnen zij hun licentie verliezen), is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder *hidjab*. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de *sharia* na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 45-48 en EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een *mahram*. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de-factoministerie* in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 95, geciteerd in de COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban"* van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de *sharia* volledig toe te passen en '*hudud*'- en '*qisas*'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft '*zina*'— d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. '*Zina*' is één van de '*hudud*'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door het MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het '*Algemeen Ambtsbericht*' wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van '*zina*' en dat het moeilijk is cijfers te vinden van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke '*hudud*'-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de *sharia* zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *"Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice"*

in the *Taleban's second Emirate*", van 15 juni 2022 in EUAA, "*Afghanistan security situation*", augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA, "*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*", p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de-factorechtbank* in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerste zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot '*qisas*'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot '*hudud*'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 130). Een professor aan de *American University of Afghanistan* wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad-hoc*-beslissingen, bv. door leden van het MPVPV en de *de-factopolitie*, wanneer deze tijdens controles op straat vaststellen dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van het MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de *sharia* en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht*", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht*", juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("*Ministry of Communications and Information Technology*") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals *TikTok* of andere programma's met "*immorele inhoud*" te beperken (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "*geloofsethiek en denkwijze*" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 december 2021 in EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enz. – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen

herhaaldelijk Afghanen oproepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het 'Algemeen Ambtsbericht' is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 53-55; "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", p. 148-149; COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*", p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, juni 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "*Afghanistan: targeting of individuals*", augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 44).

Het 'Noorse Landinfo' benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de-facto* autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*", p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als "*verwesterd*" worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als "*verraders*" of "*ongelovigen*".

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 51, EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (1) personen "*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die "*verwesterd*" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het

gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enz.

Voor personen die worden beticht van 'zina' kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA "Country Guidance" wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA, waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, "Country Guidance: Afghanistan", mei 2024, p. 57-61).

In zoverre verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat rekening werd gehouden met zijn verblijf in België sinds november 2022, gaat hij uit van een foutieve lezing van de motieven van de bestreden beslissing. De bestreden beslissing motiveert immers op draagkrachtige en omstandige wijze dat verzoeker nalaat *in concreto* aan te tonen dat hij, omwille van zijn verblijf in Europa/België, in geval van terugkeer naar Afghanistan zal worden geviséerd en vervolgd:

"Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden

teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land. Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van **de perceptie verwesterd te zijn**. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke

Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

De informatie waarnaar verzoeker verwijst in het verzoekschrift ligt in dezelfde lijn als de door de verwerende partij gehanteerde informatie en is dan ook niet in staat de voormelde appreciatie te doen ombuigen. Op basis van de voorgaande vaststellingen kan de verwijzing naar algemene informatie in het verzoekschrift niet aantonen dat verzoeker in geval van terugkeer een risico loopt om vervolgd te worden. Verzoeker dient zijn vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen, maar blijft hier in gebreke.

De Raad merkt op dat verzoeker tweeëntwintig jaar was toen hij midden 2021 Afghanistan heeft verlaten. Hij was dus reeds gevormd naar Afgaanse gebruiken, waarden en normen voor hij in België aankwam. Hij kan niet overtuigen dat hij de Afgaanse gebruiken, waarden en normen waarin hij is opgegroeid heden niet langer kent of er niet langer mee is vertrouwd. De duur van zijn verblijf in België sinds november 2022, *in casu* net geen twee jaar, is verder ook van een betrekkelijk korte duur, zeker in het licht van zijn verblijf gedurende tweeëntwintig jaar in Afghanistan, en op basis hiervan kan niet worden aangenomen dat hij dermate is verankerd in de Belgische samenleving dat hij geen sterke voeling meer zou hebben met zijn land van herkomst en niet langer bekend zou zijn met de Afgaanse normen en waarden. Er blijkt niet dat verzoeker totaal vervreemd zou zijn van de huidige Afgaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Verzoeker toont niet concreet aan dat hij niet meer zou kunnen meegaan in de culturele waarden en tradities van zijn land, of dat hij er zich concreet tegen verzet. Verzoeker beweert in zijn verzoekschrift weliswaar dat zijn lang verblijf buiten Afghanistan ertoe heeft geleid dat hij andere waarden en normen heeft ontwikkeld die niet meer in overeenstemming zijn te brengen met de huidige islamitische regels die de taliban opleggen, doch hij laat na dit summiere betoog te concretiseren, laat staan dat hij deze loutere beweringen op enige wijze onderbouwt. Dit betoog mist dan ook de nodige concretisering, uitwerking en staving in het verzoekschrift om enige daadwerkelijke of gepercipieerde verwestering aan te tonen.

De Raad benadrukt hierbij dat een louter door tijdsverloop ontwikkelde westerse levensstijl en/of blootstelling aan de in België geldende normen en waarden, zoals onder meer via scholing, sociale contacten en tewerkstelling, in beginsel niet afdoende is om een beschermingsnood aannemelijk te maken. Het komt aan verzoeker toe om aan te tonen waarom hij zich door dit verblijf en de eventueel daarmee gepaard gaande levensstijl bij terugkeer niet zal kunnen conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afgaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban. Tevens komt het aan verzoeker toe om *in concreto* uiteen te zetten waarom dit verblijf en de eventueel ontwikkelde levensstijl en/of blootstelling aan de alhier geldende normen en waarden ertoe zouden leiden dat hij bij terugkeer naar Afghanistan met een redelijke mate van waarschijnlijkheid door de traditionele Afgaanse maatschappij en de taliban zal worden gepercipieerd als verwesterd en zal worden vervolgd. Verzoeker blijft daartoe in gebreke.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift citeert uit algemene landeninformatie over het regime van de taliban, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade)

in concreto moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in de rechtsplegingsdossiers blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de *sharia* wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaatsgrijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolgung waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Een individuele beoordeling blijft bijgevolg noodzakelijk. Uit het voorgaande blijkt evenwel dat verzoeker niet concreet aantoont dat hij in de actuele stand van zaken in geval van terugkeer naar zijn provincie Nangarhar als verwesterd zal worden gepercipieerd, noch dat hij niet in staat zal zijn om zich aan te passen aan de aldaar heersende waarden en normen. Door in zijn verzoekschrift louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, werpt verzoeker hier geen ander licht op.

Er wordt voorts niet betwist dat Afghansen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan door de taliban of de maatschappij met argwaan worden bekeken en kunnen worden geconfronteerd met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kan echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging. Wat betreft de negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders uit het Westen blijkt nergens in de aanwezige informatie dat dit gegeven op zich aanleiding zou geven tot daden van vervolging. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld. Verzoeker reikt echter in het kader van zijn beschermingsverzoek geen concrete elementen of aanwijzingen aan dat hij bij een eventuele terugkeer uit Europa door zijn familie of lokale gemeenschap zou worden verstoten, laat staan dat er in zijn hoofde sprake zou kunnen zijn van een uitzonderlijke situatie die kan worden gelijkgesteld met vervolging.

Door louter te wijzen op zijn profiel als familielid van personen die werkzaam waren voor de voormalige Afghaanse overheid, toont verzoeker ook nog niet aan dat hij is verwesterd of dat hij als dusdanig zal worden gepercipieerd door de taliban. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoeker Afghanistan heeft verlaten omwille van persoonlijke problemen met de taliban, zoals hierboven vastgesteld, blijkt niet dat hij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of zijn lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden geviséerd door de taliban, laat staan dat zijn vertrek uit Afghanistan om die reden risicoverhogend of -verzwarend zou zijn.

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift tevens een kritiek op de gehanteerde landeninformatie. De Raad is, zo weze herhaald, zich ervan bewust dat de machtsovername door de taliban in Afghanistan een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen aldaar en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. De Raad oordeelt evenwel dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, te analyseren. Het betoog van verzoeker doet hierover niet anders denken.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog veelvuldig verwijst naar verschillende arresten van de Raad, dient te worden aangestipt dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5.885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3.679 (c)). Bovendien toont verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van deze arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

Gelet op het voorgaande maakt verzoeker, een volwassen man die zijn vormende jaren in Afghanistan heeft doorgebracht en nog net geen twee jaar in België is, niet aannemelijk dat hij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als persoon die de sociale normen niet respecteert en dat hij daarom in die zin een risico lopen om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

2.3.7.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.8. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.8.1. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

2.3.8.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt en dat evenmin kan worden aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging omwille van (een toegeschreven) verwestering.

Artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b), van de richtlijn 2004/83/EG (heden de richtlijn 2011/95/EU).

Het begrip “*ernstige schade*” in dit artikel heeft betrekking “*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b), van de richtlijn 2004/83/EU (heden de Richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b, van de richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van mei 2024 (p. 101: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*”).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disrupatie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan noch uit de uiteenzetting en geciteerde informatie in het verzoekschrift, noch uit de landeninformatie aangehaald door de commissaris-generaal worden afgeleid dat de huidige algemene precare socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat hij behoort tot een groep van gevisieerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Bij gebrek aan een actor in de zin van artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet en een element van opzettelijkheid, blijkt dat *in casu* geen toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet en dat de huidige precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan dan ook geen aanleiding geeft tot het toekennen van internationale bescherming.

Gelet op wat voorafgaat, concludeert de Raad dat het risico voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, in deze stand van zaken niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Dat de humanitaire en socio-economische omstandigheden in Afghanistan precair zijn en verslechterd zijn na de machtsovername wordt niet betwist. De aangehaalde artikelen en rapporten werpen geen ander licht op de voormelde beoordeling en hiermee toont verzoeker niet alsnog aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift, onder verwijzing naar een rapport van Nansen waarvan hij de online vindplaats vermeldt in de inventaris (stuk 8), laat gelden dat de mensenrechtensituatie in Afghanistan vergelijkbaar is met de situatie in Somalië, zoals die door het EHRM wordt geanalyseerd in het arrest "*Sufi en Elmi*" van 28 juni 2011, wijst de Raad erop dat, in tegenstelling tot de situatie in Somalië ten tijde van het arrest "*Sufi en Elmi*", er heden in Afghanistan wel degelijk een *de-factore* regering aanwezig is, met *de-factoministers* en *de-factofunctionarissen* (EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 36-43). Dat deze regering wordt geleid door de taliban doet daar geen afbreuk aan. Ook het gegeven dat de taliban de *sharia* hebben ingevoerd en geïmplementeerd in Afghanistan, net zoals al-Shabaab in Somalië, maakt niet dat de situatie vergelijkbaar is met deze in "*Sufi en Elmi*". Overigens is Afghanistan niet het enige land dat stelt dat de *sharia* wordt ingevoerd. Het grootste verschil is dat de huidige humanitaire crisis in Afghanistan niet het gevolg is van willekeurige oorlogsmethoden of andere geweldshandelingen, zoals dat in het arrest "*Sufi en Elmi*" wel het geval was. Ten slotte merkt de Raad op dat in het arrest "*Sufi en Elmi*" nergens wordt verwezen naar enige internationale sanctie of de gevolgen ervan. Een ander groot verschil met de situatie die in het arrest "*Sufi en Elmi*" werd besproken, is dat al-Shabaab internationale hulporganisaties toegang weigerde tot de Somalische gebieden onder zijn controle. Er is in de beschikbare landeninformatie evenwel geen enkele ernstige aanwijzing die erop duidt dat de taliban heden igo's of ngo's op systematische wijze de toegang tot Afghanistan weigeren. Humanitaire bijstand is, hetzij beperkt, blijven

doorlopen, ook na de machtsovername, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot een hongercatastrofe. Bovendien hebben de taliban zelf een oproep om internationale hulp gelanceerd.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

2.3.8.3. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji/Staatssecretaris van Justitie, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd. Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afgaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard.

In de referentieperiode juli – september 2023 de belangrijkste werkterreinen van de NRF en andere verzetsgroepen zich oorspronkelijk in het noordoosten, voornamelijk in de provincie Panjshir en aangrenzende gebieden. In 2022 breidden ze hun activiteiten verder naar het noorden uit, met name naar de provincies Takhar en Badakhshan.

NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvooien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van *Improvised Explosive Devices* (IED's). Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban ondernemen doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers. De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen.

Wat betreft 2023 wordt er voor de eerste helft van dat jaar gewag gemaakt van een daling in de activiteiten van verzetsgroepen waarbij NRF wordt omschreven als 'verzwakt' na taliban-acties tegen deze groep (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"*, december 2023, p. 31).

Ook het aantal ISKP-aanvallen neemt aanzienlijk af in de referentieperiode juli 2022 tot en met september 2023, en dit na taliban-operaties tegen deze groep. Tevens worden de capaciteiten van ISKP omschreven als "verminderd" en "beperkt". ISKP is hoofdzakelijk nog actief in het oosten alsook in Kabul en enkele noordelijke gebieden. Ze viseren daarbij voornamelijk talibanstrijders, taliban-functionarissen, religieuze leiders en bepaalde etnisch-religieuze minderheden zoals Shia Hazara en Sikhs alsook buitenlandse doelwitten (incl. de Russische en Pakistaanse Ambassade en een Chinees hotel in de stad Kaboel) (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"*, december 2023, p. 32-34).

In de referentieperiode 1 juli 2022 – 12 januari 2024 eist het *Afghanistan Freedom Front* (hierna: AFF) een toegenomen aantal aanvallen tegen taliban-doelen op. Op X, voorheen *Twitter*, beweert de AFF 43 aanvallen te hebben uitgevoerd in de periode 1 oktober 2023 – 15 januari 2024, waarvan 19 in november 2023, zoals gerapporteerd door *BBC Monitoring*. De meeste aanvallen zouden zijn uitgevoerd in Kabul en in de noordoostelijke provincies Laghman, Kapisa, Parwan en Takhar. Eén geclaimde aanval werd uitgevoerd in de stad Kandahar. In diezelfde referentieperiode registreren ACLED en de UCDP ook aanvallen waarbij de AFF betrokken was (respectievelijk 36 en 38 veiligheidsincidenten). Er werden veiligheidsincidenten geregistreerd zowel in de bovengenoemde provincies, als in de provincies Baghlan, Balkh, Panjshir en Samangan. De UCDP registreert echter geen enkel veiligheidsincident in Takhar. De Secretaris-Generaal van de VN beschrijft AFF als "meest actieve groep" tijdens de laatste referentieperiode die loopt van 18 september tot 1 december 2023, terwijl hij NRF omschrijft als "veel minder actief dan in 2022" (COI *Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 5).

De Secretaris-Generaal van de VN stelt ook vast dat NRF geen aanvallen uitvoert in haar voormalige bolwerk in de provincie Panjshir. ACLED, noch UCDP registreren enige veiligheidsincidenten waarbij NRF betrokken is in Panjshir in de periode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024, maar wel in andere delen van Afghanistan. Bij geregistreerde ACLED-incidenten, waarbij AFF en NRF betrokken zijn, zijn de *de-factomilitaire* troepen of de *de-factopolitiemacht* de doelwitten. ACLED registreert 36 veiligheidsincidenten waarbij AFF en 23 incidenten waarbij NRF betrokken is in de periode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024. In diezelfde periode registreert de UCDP 38 veiligheidsincidenten waarbij AFF betrokken is en 22 incidenten waarbij NRF betrokken is. In het kader van voorgaande incidenten worden geen burgerdoden geregistreerd (COI *Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 5).

De Secretaris-Generaal van de VN constateert een algemene daling van het aantal aanvallen dat wordt opgeëist door of toegeschreven aan ISKP. In de periode van 1 augustus tot 7 november 2023 registreerde de VN 8 ISKP-aanslagen in 3 provincies. Drie van deze aanvallen waren gericht tegen de sjjiitische gemeenschap, waaronder een aanval in Pul-e Khumri, en twee van de aanvallen in Dasth-e Barchi (op 23 oktober en 7 november 2023). ACLED-gegevens wezen ook op een daling van het aantal veiligheidsincidenten waarbij ISKP betrokken was in 2023 (49 incidenten in totaal) in tegenstelling tot 2022 (199 incidenten). Ook Human Rights Watch constateerde een afname van ISKP-aanvallen in 2023 (COI *Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 7).

Wat betreft de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteert de UCDP 781 incidenten, waarbij de meeste incidenten plaatsvinden in de provincie Kabul, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Baghlan en Nangarhar op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"*, december 2023, p. 30).

UCDP rapporteert in deze periode 619 burgerdoden als gevolg van 302 incidenten (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"*, december 2023, p. 36).

In diezelfde referentieperiode documenteert ACLED 1 618 veiligheidsincidenten waarvan de meesten vallen in de provincie Kabul, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Badakhshan en Baghlan op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"*, december 2023, p. 29-30).

In Kabul worden door UCDP 108 incidenten gedocumenteerd met 165 burgerdoden (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"*, december 2023, p. 34).

ACLED registreert in totaal 189 doden als gevolg van explosies/afstandsgerelateerd geweld in de provincie Kabul, in tegenstelling tot het totale aantal van 537 doden in heel Afghanistan als gevolg van explosies/afstandsgerelateerd geweld. Bij het opnemen van 'gevechten' en 'geweld tegen burgers' wijzen

ACLED-gegevens op 336 doden in de provincie Kaboel. De 41 geregistreerde gevechten in de provincie hadden voornamelijk betrekking op confrontaties tussen de taliban en ISKP, en de taliban en NRF en AFF.

UNAMA registreert in de periode tussen 15 augustus 2021 en 30 mei 2023 in totaal 3 774 burgerslachtoffers (waarvan 1 095 dodelijke en 2 679 gewonden), wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA, *Afghanistan. Security Situation*, augustus 2022, p. 62, en UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023). Hiervan valt meer dan drie vierde (2 814 slachtoffers) te betreuren bij IED's-aanvallen op bevolkte gebieden, zoals gebedshuizen, markten en scholen. 'Explosive remnants of war' zijn verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers zijn het slachtoffer van 'targeted killings'. Ondanks een aanzienlijke daling van het aantal conflict gerelateerde burgerslachtoffers in Afghanistan sinds 15 augustus 2021, is er geen overeenkomstige daling van de burgerschade veroorzaakt door zelfmoordaanslagen. Uit de cijfers van UNAMA blijkt niet alleen dat er nog steeds burgerslachtoffers vallen als gevolg van dergelijke aanvallen, maar ook dat de dodelijkheid van zelfmoordaanslagen sinds 15 augustus 2021 is toegenomen, waarbij een kleiner aantal aanvallen een groter aantal burgerslachtoffers maakt (UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023).

De VN *Human Rights Council* stelt in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalt tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en het voormalige ANSF plaatsvonden.

In de referentieperiode van 1 juli 2022 – 12 januari 2024 documenteert ACLED 1 826 veiligheidsincidenten. Kabul is de provincie met de meeste geregistreerde incidenten, gevolgd door Takhar, Panjshir, en Badakhshan en Baghlan op respectievelijk de derde en vierde plaats (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, mei 2024, p. 113; COI *Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 4).

In diezelfde referentieperiode worden er volgens de UCDP-gegevens in totaal 713 dodelijke burgerslachtoffers geregistreerd, waarvan de meesten vallen in de provincie Kabul (199), gevolgd door Herat (61), Nangarhar (38), Baghlan (31) Kunduz (179), Balkh (92) en gevolgd door Samangan, Kandahar, Balkh en Takhar. Gevechten tussen de taliban en NRF/AFF vinden voornamelijk in deze provincies plaats. Meer dan de helft van de dodelijke slachtoffers in deze provincies valt in de maanden juli – oktober 2022.

Volgens de UCDP-gegevens zijn in de periode augustus – november 2022 144 burgerdoden (23% van alle burgerdoden in die referentieperiode) het gevolg van vier aanvallen tegen religieuze plaatsen en sjitische doelen in Kabul, Herat en Samangan.

In de periode 1 juli 2022 – 12 januari 2024 registreert de UCDP in de provincie Kabul in totaal 199 burgerdoden als gevolg van 245 veiligheidsincidenten. De meeste burgerdoden als gevolg van 'aanvallen tegen burgers' worden toegeschreven aan ISKP, gevolgd door aanvallen tegen burgers door onbekende actoren en de *de-factore* regering. Verder worden in Kabul 30 burgerdoden gemeld bij 32 veiligheidsincidenten waarbij de *de-factore* regering aan de ene kant en ISKP aan de andere kant betrokken zijn.

Volgens de ACLED-gegevens is Kabul de provincie met de meeste veiligheidsincidenten gecodeerd als "explosies/geweld op afstand". In de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 12 januari 2024 registreert ACLED in totaal 393 dodelijke slachtoffers onder strijders en niet-strijders.

Het Internationaal Comité van het Rode Kruis (ICRK) registreert 541 veiligheidsincidenten met landmijnen en explosieve resten ('Explosive remnants') in januari – juni 2022. Bij deze incidenten raken in totaal 1 092 mensen gewond of gedood. De incidenten vinden voornamelijk plaats in het zuiden en het oosten van Afghanistan (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, mei 2024, p. 114-115).

In de periode van 1 oktober 2023 tot 12 januari 2024 documenteert ACLED 207 veiligheidsincidenten, waarvan 69 gecodeerd worden als "gevechten", 33 als "explosies/geweld op afstand" en 105 als "geweld tegen burgers" (COI *Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 4).

UCDP documenteert 118 veiligheidsincidenten en 93 burgerdoden.

In diezelfde referentieperiode zijn de *de-factom* militaire troepen de actoren die het vaakst betrokken zijn bij veiligheidsincidenten geregistreerd door ACLED met burgers als doelwit (67 incidenten in totaal). De UCDP registreert 21 van dergelijke incidenten, met 15 burgerdoden als gevolg.

ACLED registreert 25 veiligheidsincidenten waarbij burgers het doelwit zijn van onbekende actoren, en 11 gebeurtenissen waarbij ISKP betrokken is.

De UCDP registreert 10 van zulke incidenten, waarbij 13 burgerdoden vallen. Bovendien registreert de UCDP 8 incidenten die geclaimd of toegeschreven worden aan ISKP en die 51 burgerdoden veroorzaken.

In 2023 zijn er geen sektarische aanvallen tegen de sjiitische Hazara gemeenschap geregistreerd, totdat een zelfmoordterrorist op 13 oktober 2023 een sjiitische moskee aanvalt in Pul-e Kumri (provincie Baghlan). De schattingen van het aantal doden en gewonden lopen uiteen. Volgens de taliban veroorzaakt die aanval 7 doden en 1 gewonde, terwijl de *New York Times* melding maakt van “minstens” 17 doden en “tientallen” gewonden en UNAMA het heeft over 21 doden en 30 gewonden. ISKP eist de verantwoordelijkheid voor de aanslag op (COI *Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 6).

Uit voorgaande cijfergegevens blijkt dat de daling van het geweld zich voortzet en verder als gevolg heeft dat de wegen significant veiliger worden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. Ontheemding wegens conflict gerelateerd geweld is afgenomen en vindt zijn oorzaak momenteel eerder in de moeilijke economische situatie en natuurrampen. UNHCR documenteert 274 012 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun regio's van herkomst en de IOM meldt dat in 2022 in totaal 1 525 577 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA “*Afghanistan: Country Focus*” van december 2023, p. 41 en EUAA *Country Guidance Afghanistan*, mei 2024, p. 115).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *Country Guidance Afghanistan* van mei 2024 en is, gelet op de informatie opgenomen in de EUAA “*Afghanistan: Country Focus*” van december 2023, nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan individuele elementen vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023.

Waar hij in zijn verzoekschrift betoogt dat hij verwesterd is en verblijft in een, volgens de taliban, niet-moslimland en dit uiteraard een persoonlijke omstandigheid is die het risico verhoogt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld, herhaalt de Raad dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde ‘besmet’ door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert. Nu verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij als verwesterd gepercipieerd zal worden bij een terugkeer, kan er evenmin worden aangenomen dat hij hierdoor een verhoogd risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Hoe dan ook ziet de Raad niet in – en verzoeker licht niet toe – in welk opzicht de perceptie verwesterd te zijn ertoe leidt dat het risico om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging als gevolg van willekeurig geweld groter wordt.

2.3.8.4. Verzoeker toont, gelet op het voormelde, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.9. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.10. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij het commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven

uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.11. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.12. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.13. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig oktober tweeduizend vierentwintig door:

V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS